

kıbrıslı gençlik

İçindekiler

Aktiviteler s. 4-5

"Noel In Istanbul", İstanbul Konferansı Basın Bildirisi s. 6-7

Burdan bir gıçcacak geçti. s. 8
Nazan Arsal

Tiyatro: Bizi ne kurtarır ? s. 9

Şimdi yeni şeyler söylemek lazım! s.7
Çağrı Coşar

Kayıp Aranıyor s.10
Aslı Murat

1 Mayıs neden tüm dünyada kutlanıyor? s.11
Enver Faris

Umudun üçgeninde Kıbrıs, Türkiye ve Avrupa Birliği s. 12-13
Canip Sonatlı

Kalkınmanın Ötesinde... s.14-15
Mertkan Hamit

"Hepimiz Hrant Dink'iz" s. 16-17
Beste Arslan

Röportaj: Osman Zorba s. 18-19
Mertkan Hamit

İnşaatlarda Kalitesizlik s.20
Cemil Bardi

Küresel Isınma s. 22-23
Kemal Kiraz

Küçük bir arama motoru mucizesi s.24
Mustafa Cangil

Önyargı s.26
Refika İnce

Sosyal güvenlik ve Kıbrıs s. 27

Kıbrıs Tarihi'ne kronolojik bir bakış S. 28-29
Enver Faris

Şimdi yeni şeyler söylemek lazım s. 30
Çağrı Coşar

künye

Sahibi: Umut Yalınkaya / 05554604719-05428563010

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Ali Murat

İrtibat: kibrisligenclikplatformu@gmail.com

www.kibrisligenclikplatformu.net

Adres: İhlamurdere Caddesi Altıntaş Sokak

No:12 K:3 Beşiktaş - İstanbul

Grafik Tasarım: Reklam Ajansı / 0212 210 63 49

reklamajansi1@gmail.com

Baskı: Mart Matbaası / Nurtepe Ceylan Sokak No:24

kağıthane - İstanbul Tel:0212 321 23 00

merhaba

Kıbrıslı Gençlik Platformu'dan Merhaba

KGP olarak "Kıbrıslı Gençlik" dergimizin 4. Sayısı ile birlikte bütün sene boyunca gerçekleştirdiğimiz aktivitelerin ve arkadaşlarımızın değerli düşüncelerinden oluşan yazılarını sizlerle paylaşma fırsatı buluyoruz. Yine yorucu ama verimli bir yılın ardından bizde derginin hazırlık aşamalarında kendi yaptıklarımızın muhasebesini yapma fırsatı bulduk. Ve her geçen sene daha fazla aktiviteler yaptığımız, geleceğe yönelik daha fazla projeler ürettiğimiz kanaatindeyiz. Bu aktiviteleri gerçekleştirirken bize sağladığı sınırsız desteğinden dolayı KİBES'e (Kıbrıs Bilim Eğitim Sağlık ve Dayanışma Derneği) sonsuz teşekkürlerimizi iletmeyi bir borç biliriz.

Yurtdışında aktivitelerini sürdüren bir gençlik örgütlenmesi olarak bizler, adanın günlük politik gündemlerinden yıpranmadan, adamızın birleşmesi ve evrensel barış için gerekli olan **Barış Kültürünü** oluşturma adına hareket etmekteyiz. Bu hareket, Annan Planı sürecinde tüm barışçı gençliğin birleştiği "Geleceğimizi Kurtarma Operasyonu" na kadar dayandırılabilir. O günden bugüne adanın kuzeyinde barışın önünde en büyük engellerden biri olan bir cumhurbaşkanı değişirken, 2'si yerel biri genel olmak üzere 3 seçim ve bir referandum gerçekleşti. Sonuç olarak barışı ve adanın birleşmesini savunan bir cumhurbaşkanı, yıllardır barışın en büyük savunucularından biri olarak nitelendirilen bir politik parti barışseverler tarafından göreve getirilmiştir. Bu duruma karşılık adanın güneyinde çözümün en büyük savunucusu diye nitelendirilen bir politik parti meclis çoğunluğunu elde ederken belkide tarihin, adanın ebedi bölünmesinin en sıkı savunucusu olan bir cumhurbaşkanı göreve getirilmiştir. Annan Planının reddiyle birlikte barış ve çözüm adına bir tren daha kaçırılmışsa da bu herşeyin sonu anlamına gelmemektedir. Tıpkı daha önceleri de olduğu gibi başka bir trenin kaçırılmaması için mücadelemizi ve ümitlerimizi sürdüreceğiz. Adanın iki tarafında da "Kıbrıs'ta çözüm ve barış vizyonu" na sahip iki partinin iktidarda bulunması, buna karşın barışın ve çözümün gelmemesinden dolayı bu durumun aday politik anlamda alternatifsiz kıldığı yorumu, reel bir değerlendirme olabilir ama biz ve bizim gibi ilerici sivil toplum örgütlerinin bir görevi de, politik konjektürün dar alanlara sıkıştığı durumlarda sivil toplumların yeniden barışa ve çözüme kanalize edilebilmesi için yeni projeler üretmek ve iktidarları adanın birleştirilmesi konusunda baskı altına almaktır. Bütün ilerici sivil toplum örgütlerine çağrımız şu dur ki; "adanın politik gündeminde kendimizi yıpratmadan, ileriye yönelik barışın kültürünü oluşturucu aktiviteleri artıralım ve hızlandıralım. KGP olarak bizler bu tip adımları atan her örgüte, kurum ve kuruluşa her koşulda destek vermeye hazırız. **Barış ne kadar politikacılar arasında imzalanacak kağıtlarla resmileşecek olsa da, bunu yaşatacak olan toplumlardır ve toplumları barışa ve birlikte yaşama hazırlayacak olanlar da bizleriz.**

Kıbrıslı Gençlik Platformu

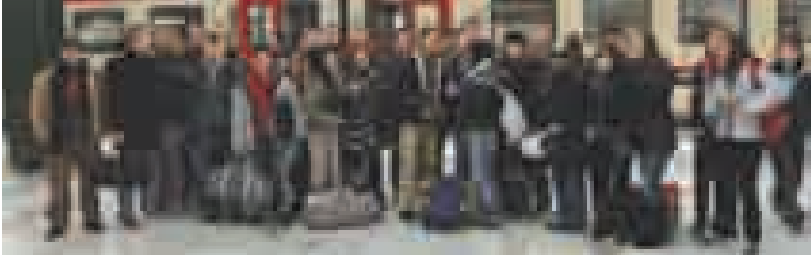

İki Toplumlu Lapta Kampı

Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun organize ettiği iki-toplumlu Gençlik Kampı 7-9 ağustos 2006 tarihleri arasında Lapta Gençlik Kampında gerçekleştirilmiştir. EDON, YKP, BDH ve BKP Gençlik Örgütlerinin katılımıyla gerçekleşen kampta Türk ve Helen milliyetçiliğinin tarihsel değişimi ve yükselişi, Türkiye, Yunanistan, ABD, AB, İngiltere ve diğer dış güçlerin Kıbrıs sorunu üzerindeki geçmişte ve günümüzdeki etkileri, referandum sonrası 2 toplumdaki gelişmeler, kalıcı bir barış için günümüzde ve ileriye dönük olarak neler yapılabileceği konularında tartışma platformları oluşturuldu. Bunun yanında kampta çeşitli sosyal etkinlikler de yer almıştır.

Ankara Gezisi

15-17 Aralık tarihlerinde Ankara'daki arkadaşlarımızı ziyaret etmek üzere Haydarpaşa garından hareket ettik. 8 saat süren yolculuğumuzun sonunda bizi bekleyen arkadaşlarımızla beraber kahvaltı yapma olanağımız oldu. Akşamına KGP Ankara'nın düzenlediği partide hep beraber eğlenip stres atmış olduk. Ertesi gün büyük katılımın olduğu KGP Ankara ve KGP İstanbul toplantısını gerçekleştirdik ve ileride yapacağımız etkinlikler hakkında görüş alışverişinde bulunduk. Yoru- cu, çok yoğun ama çok yararlı bir geziydi.

Niyazi Kızılyürek ile Söyleşi

Akademisyen-yazar Niyazi Kızılyürek 2006 Aralık ayı içerisinde derneğimize gelerek bizlerle yararlı bir söyleşi yapmıştır. Kıbrıs konusunda bir çok çalışmaya imza atan Kızılyürek, bizlere Kıbrıs konusu hakkında tarihsel bir perspektif sunduktan sonra sorularımızı yanıtlamıştır. İki toplumu da derinlemesine analiz etmiş olan Niyazi Kızılyürek, sorulan sorular doğrultusunda Kıbrıs'ın geleceğine dair görüşlerini de ortaya koymuştur.

EDON'un Davetlisiydik,

AKEL'in gençlik kolları EDON'un davetlisiydik. EDON 'nun Larnaka'da düzenlediği gece de KGP olarak yer aldık. Muhteşem Kıbrıs şarkıları eşliğinde nefis yemekler yenirken diğer taraftan var olan dostluk ilişkilerimizi pekiştirdik.

Türkiye Sosyal Forumu

Türkiye Sosyal Forumu İstanbul'da 30 Eylül-1Ekim 2006 tarihinde toplandı. İki gün süren forum kapsamında 23 seminer ve 16 atölye çalışması gerçekleştirildi. Türkiye'deki sosyal hareketlerin deneyimleri ve çözüm önerilerinin tartışıldığı forumun aktif katılımcıları olarak çeşitli seminerlere ve atölye çalışmalarına katıldık. Hem bireysel hem örgütsel gelişimimiz için önemli olan bu toplantılarda birçok örgütle de dostluk kurma olanağımız oldu.

İsrail Karşısı Eylemler

Kıbrıs'ın güneyinde ve kuzeyinde olmak üzere iki farklı İsrail karşıtı eyleme katıldık. Güney'de oluşturulan kortej eşliğinde

İsrail Elçiliği'ne siyah çelenk bırakıldı. Kuzey'de ise Kuğulu Parkta toplanıldıktan sonra ABD temsilciliğine sloganlar eşliğinde yürüyüş gerçekleştirildi. "Kahrolsun ABD emperyalizmi, Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganı her iki eyleminde merkezindeydi. Güneyde hep birlikte gerçekleştirilen yürüyüş, iki toplumun "hep birlikte birşeye karşı çıkılması" anlamında önemliydi.

Irak İşgaline Karşı Protesto Eylemi

18 Mart 2007 tarihinde ABD'nin Irakı işgalinin 4. Yıl dönümünde Türkiye'den çeşitli siyasetlerden birçok örgütle birlikte İstanbul-Taksim' deydik. ABD'nin Irak'ı işgaline karşı düzenlenen bu yürüyüş mitingi geniş katılıma sahne oldu. KGP olarak emperyalizme karşı duruşumuzu bir kez daha ortaya koyduk. KGP olarak dünyayı barbarlığa götüren emperyalistlere karşı her zaman sert duruşumuzu her yerde sergileyeceğiz.

II. Geleneksel Kıbrıs Kültür Gecesi

Kıbrıslı Gençlik Platformu (KGP) ve Kıbrıslılar Bilim Eğitim Sanat Dayanışma Derneği'nin (KIBES) düzenlediği II. Geleneksel Kıbrıs Kültür Gecesi İstanbul Atatürk Kültür Merkezinde 17 Mayıs Perşembe akşamı gerçekleştirildi. Kıbrıs kültürünün tanıtılması bakımından büyük önem arz eden ve İstanbul'da Kıbrıs Kültürünü tanıtan tek etkinlik olan bu geceye ilgi yoğundu. Gecede; Neşe Yaşın'dan şiir dinletisi, Çok kültürlü yaşam hakkında bir slayt gösterisi, KGP Folklor ekibinin gösterisi ve Güneş Kozal'ın tek kişilik sahne gösterisi yer aldı. Verilen ara sırasında dağıtılan ikramlar ise Kıbrıs'a ait damak tadını sergilerken geceye ayrı bir renk kattı. Bunun yanında gecenin sonunda KGP müzik grubu eşliğinde Kıbrıs parçaları bir ağızdan söylendi. Etkinliğin sonunda herkesin gecedan mutlu ayrılması dikkat çekiciydi.

1 Eylül Dünya Barış Günü

1 Eylül Dünya barış gününde tüm dünyaya bir barış mesajı verebilmek adına sokaklardaydık.

Kıbrıs'ta Sağlığa Genel Bir Bakış

5 Mayıs 2007'de KGP tarafından Hacettepe Üniversitesi'nde gerçekleştirilen "Kıbrıs'ta Sağlığa Genel Bir Bakış" isimli panel hem konuşmacılar hem de katılımcılar açısından çok verimli geçti. Kıbrıs Türk Tabipleri Birliği'nden KTTB başkanı Dr. Bülent Dizdarlı, Kıbrıs Türk Dış Tabipleri Odası başkanı Dt. İzgü Beyar, KIBES genel sekreteri Dr. Kıvanç Diren ve Hacettepe Üniversitesi KBB anabilim dalı başkanı Prof. Dr. Levent Sennaroğlu'nun konuşmacı olduğu panele ilgi büyüktü. Tıp fakültesi ve dış hekimliği fakültesinde okuyan öğrencilerin katıldığı panelde : Kıbrıs'taki sağlık sorunları ve bunlara getirilebilecek çözüm önerilerinin yanı sıra dünyada sağlık alanındaki durum, ülkemizdeki doktor ve dış hekimlerinin branşlara göre dağılımı, Kıbrıs Türk yüksek öğrenim gençliğinin durumu, gündemde olan özel bir üniversitenin Kıbrıs'ta dış hekimliği fakültesi kurmasının getirebileceği sorunlar, Kıbrıs'ta hekim olmak veya Türkiye'de kalıp akademik kariyer yapmak gibi konular konuşuldu ve daha sonra sorulara yer verildi. Böyle bir etkinliğin yapılmasından dolayı memnurluklarını dile getiren konuşmacılar böyle etkinliklerin devamının gelmesini arzuladıklarını belirttiler. Yaklaşık dört saat süren panel bitişinde konuşmacılar ve öğrenciler hatıra fotoğrafları çektiler.

"Bizi Ne Kurtarır?" (Tiyatro)

10 Yıl Aradan Sonra Ankara'da Kıbrıslı Yüksek Öğrenim Gençliği Tiyatro Sahnesindeydi... Ankara Kıbrıslı Gençlik Platformu Tiyatro Atölyesinin Sahnelediği 2 Perdelik Komediye Yaklaşık Olarak 200 Kişi İzledi !! BİZİ NE KURTARIR?" bizi anlatıyor.

Kıbrıs'ta, her toplumda olduğu gibi, rutinileşmiş birçok davranış örüntüleri var. Çoğu sözümüz, tepkilerimiz, üzüntülerimiz, sevinçlerimiz artık kafamızda herhangi bir sorgulama sürecinden geçmeksiz varoluyor. Oyun, öfkelendiklerimiz ve teşekkür ettiğimiz şeyler aslında ne kadar sinir bozucu yada ne kadar minnet duyulacak şeyler ki ? diye soruyor izleyiciye. "BİZİ NE KURTARIR ?" ne diyor?

“Noel In İstanbul”

26 – 29 Aralık tarihleri arasında İstanbul’da “NOEL IN ISTANBUL” adını verdiğimiz KIBES, KTDD ve KGP’nin organizasyonunda gerçekleşen, geniş çaplı bir konferans düzenlendi. Konferansa Dünya’nın çeşitli yerlerinden Kıbrıs Türk ve Kıbrıs Rum sivil toplum örgütleri akademisyenler ve sanatçılar katılırken, Kıbrıs’tan da AKEL, CTP, BDH, BKP, YKP üst düzey yöneticileri konferansda hazır bulundu. Konferansın yanı sıra “İki Toplumlu Koro” nun konser

verdiği ve KGP halk dansları ekibinin gösterisini sunduğu renkli bir gece düzenlendi.

BİRLEŞİK KIBRIS PLATFORMU BASIN BİLDİRİSİ

Kıbrıs'ta nihai çözümün BM denetiminde, BM kararları ve doruk anlaşmaları temelinde, iki toplum lideri aracılığıyla sağlanması gerektiğini bilerek ve toplumlararası görüşmelere derhal ve önkoşulsuz başlanması için mücadeleye etme çağrımızı yineleyerek, aşağıda imzası bulunan, Kıbrıs dışında yaşayan Kıbrıslıların sivil toplum örgütlerinin temsilcileri olarak bizler, 27 Aralık 2006 tarihinde İstanbul'da yaptığımız toplantıda Kıbrıs'ta uzun süreli ve kalıcı barış ve çözüm konusunda duyduğumuz kaygıda birleştik ve Birleşik Kıbrıs Platformunu oluşturmaya karar verdik.

Diğerleri yanında aşağıdaki noktalarda fikir birliğine vardık:

- **Günlük yaşama ilişkin talepler:**
  1. Kıbrıs'ta yaşayan halkları rencide edebilecek her türlü ifade, eylem ve yöntemden kaçınılmalıdır. Toplumlar arasında düşmanlığı körükleyecek işaret, ibare, resim ve simgeler kaldırılmalı, bir diğerini incitecek beyan ve açıklamalar derhal kınanmalıdır.
  2. Ders kitaplarında düşmanlık yaratan, ortak bir gelecek yaratmayı engelleyen her türlü ifade kaldırılmalı ve Kıbrıs tarihi, edebiyatı ve kültürüne ilişkin ortak kitaplar hazırlanmalıdır.
  3. Kuzey ve güney arasındaki geçişler kolaylaştırılmalı ve yeni geçiş yolları açılmalıdır. Geçişlerde uygulanan kayıtlama sistemi, Ledra caddesindeki köprü kaldırılmalı ve duvar yıkılmalıdır.
  4. Sınır kapılarında, çeşitli bahanelerle yapılan anlamsız arama ve tutuklama gibi hoşnutsuzluk ve düşmanlık yaratacak eylemlerden kaçınılmalıdır.
  5. Kuzeyle güney arasında doğrudan telefon görüşmelerini sağlayacak bir iletişim sistemi kurulmalıdır.
  6. Tüm resmi tabelalar, yol işaretleri ve resmi evrak üç dilde olmalıdır. Tüm yerleşim yerlerinin orijinal isimleri de kullanılmalıdır.
  7. Tarafların birbirinin dilini öğrenmesi teşvik edilmeli, ara bölgede kurulacak atölyelerde Türkçe ve Rumca dillerinin öğretilmesi yanında, ortak kültürümüzün sürdürülmesini de destekleyecek el işi kursları ve benzeri çalışmalar başlatılmalı, ortak kültürel, sanatsal ve ticari etkinlikler düzenlenmelidir.
  8. Televizyon programları yayımlandığı dile göre diğer dilde alt yazılı olmalı ve iki toplumlu televizyon ve radyo kanalları teşvik edilmelidir.
  9. Özellikle "Barış Kültürü" ve "birbirini anlama" gibi konulara ağırlık veren kurslar düzenleyecek bir açık üniversite kurulmalıdır.
  10. Kültürel, dini ve tarihi mekanlar korunmalı, bakım ve onarımları yapılmalı ve halkın buraları serbestçe kullanım hakkı olmalıdır.
  11. Tüm Kıbrıs'ta herkesin kendi dilinde eğitim ve ibadet özgürlüğü sağlanmalı ve korunmalıdır.
  12. Gençlik örgütlerinin çeşitli alanlarda ortak girişimler gerçekleştirilmesi teşvik edilmelidir.
  13. Yeni neslin kaynaşmasını sağlamak için okullar arası geziler düzenlenmeli, misafir kardeş kabulü uygulaması yapılmalıdır.
  14. İki toplumu birbiriyle kaynaştıran, anlayış ve dostluğa hizmet eden her türlü sanat ve kültür etkinliği, kitap, dergi ve benzerlerinin her iki dilde yayımlanması sağlanmalıdır.
  15. Simgesel barış ormanları dikilmeli, özellikle ara bölgede barış ve ortak vatan uğruna ölenler adına barış parkları oluşturulmalıdır.
  16. Ara bölge kültürel, ekonomik ve diğer etkinliklerle iki halkın kullanımına açılmalıdır.
  17. Geçmişte yaşanan acılarla başa çıkabilmek için bir toplum

sal rehabilitasyon programı oluşturulmalı ve uygulamaya konulmalıdır.

18. İki toplumlu girişimler koordine ve teşvik edilmelidir.

- **Güven artırıcı önlemlere ilişkin talepler:**

1. İlgili BM kararlarında belirtildiği gibi, Maraş bölgesinin yerleşime açılması, AB yeşil hat tüzüğüne uygun olarak ticaretin başlatılması, Mağusa limanının kullanımı gibi güven artırıcı önlemler teşvik edilmelidir.
2. Kapsamlı bir çözüm bulununcaya dek her iki toplumun diğer bölgedeki arazilerinin satılması ve üzerinde inşaat yapılması konusunda bir moratoryum uygulanmalıdır.
3. Tampon bölgede ve denizlerde mayın temizleme çalışmaları sürdürülmelidir.
4. Tam askersizleştirme gerçekleştirilinceye dek, askeri tatbi katlar halkın işitme ve görme mesafesi dışında yapılmalı, her türlü askeri güç gösterisinden kaçınılmalıdır.

- **İnsani konulara ilişkin talepler:**

1. Kayıp kişiler sorunu bir an önce çözümlenmelidir.
2. Sağlık sorunları derhal ele alınmalı ve hiçbir kısıtlama uygulanmamalıdır.
3. Çalışma ve sosyal güvenlik hakkı herkes için güvence altına alınmalıdır.
4. Kıbrıs'a yerleşmiş başka ülke vatandaşları sorunu insani bakış açısıyla ele alınmalı ve yeni yerleşimlere izin verilmelidir.

Birleşik Kıbrıs Platformu, bu taleplerin yaşama geçirilmesine yönelik her türlü girişimin duyurulması ve sürekli iletişim sağlanması için, ayrıca yeni önerilerin toplanacağı bir merkez olarak ortak bir web sayfası oluşturacak ve yukarıda sıralanan talepleri Kıbrıs'taki girişimler aracılığıyla ve Kıbrıs'ta ve başka ülkelerde faaliyet gösteren sivil toplum örgütleriyle işbirliği içinde gerçekleştirecektir.

Siyasi parti temsilcilerinin konferansımızdaki varlığı yaklaşımlarını anlamamıza yardım ederken, onların da bizim girişimimizden haberdar olmasını sağlamıştır.

İlk adımı attık ve ortak bir mücadele platformu oluşturduk. Uyum ve karşılıklı saygı temelinde çalışacağız. İşimiz şimdi başlıyor. Barış içinde birleşmiş bir Kıbrıs'ın hayalini kuruyoruz ve yeterince ister, yeterince çabalarsak bu hayalin gerçekleşeceğini biliyoruz.

Birleşik Kıbrıs Platformu Koordinasyon Kurulu üyeleri:

1. Kıvanç Diren, Göz Doktoru, İstanbul, KIBES (Kıbrıslılar Bilim, Eğitim, Sağlık ve Dayanışma Derneği) Genel Sekreteri
2. Sarper Övsay, Dış Doktoru, İstanbul, KIBES Başkanı
3. Hasan Raif, İnşaat Yüksek Mühendisi, Londra, KTDD (Kıbrıs Türk Demokrasi Derneği) Başkanı
4. Georgios Michailidis, Makine Mühendisi, Atina, OKOE (Yunanistan'da yaşayan Kıbrıslılar Derneği) Genel Sekreteri
5. Kakkulis, Theodoulou, Genel Cerrah, Atina, Yunanistan'da yaşayan Kıbrıslılar Bilim Adamları Derneği Başkanı
6. Neşe Yaşın, Şair-Akademisyen, Lefkoşa
7. Agni Hassabi, Çevirmen, Berlin, Kıbrıs-Almanya Forumu Danışmanı
8. Tümer Mimi, Bigisayar Uzmanı, Melbourne, Avustralya Barış Girişimi
9. Chrysostomos Demetriou, Makine Mühendisi, Atina, Yunanistan Kıbrıslı Mülteciler Birliği Genel Sekreteri
10. Emrah Günen, Öğrenci, İstanbul, Kıbrıs Gençlik Platformu (KGP) Başkanı
11. Stavros Polyviou, Tıp Doktoru, Patras, OKOE-Gençlik Başkanı

“Burdan bir Gıççacık geçti ?”

NEŞE YAŞIN 5 MAYIS'TA ANKARA KGP İLE SÖYLEŞİ YAPTI. GECEDE ŞİİRLERİNDEN BİRKAÇINI OKUYAN NEŞE YAŞIN YAZDIKLARININ HİKAYESİNİ DE ANKARA'DAKİ KIBRISLI ÖĞRENCİLERLE PAYLAŞTI.

Kıbrıslı yazar Neşe Yaşın 5 Mayıs'da Ankara KGP ile birlikteydi. 5 Mayıs akşamı söyleşi ve şiir dinletisi ile Ankara KGP ile buluşan Neşe Yaşın, şiir serüvenini, yazmaya başladığı zamanlarda yaşadıklarını, güneye geçiş öyküsünü anlatmasının yanısıra, ilk şiirlerinden son şiirlerine doğru birer şiir de okudu. Okuduğu şiirlerin yazılış öykülerini aktaran Neşe Yaşın, şiir yazmaya çocukluğundan beri ilgili olduğunu şöyle anlattı:

“Şiir kaderimdi ! Babam şair, kardeşim şair... Babam yolculuklarımızda bana devamlı şiir okurdu... İlk şiirim de coca cola şiiriydi...”

“Hangi Yarısını” Neşe Yaşın'ın 17 yaşında yazdığı ve büyük yankılar oluşturan şiiri. Şair şiirin yazılış öyküsünü kısaca şöyle aktarıyor:

“Şiiri 3 dakikada yazdım.Şiir bildiğiniz gibi bestelendi ve Güney'de herkesin dinlediği, ağlayarak eşlik ettiği bir şarkı haline geldi. Sonrasında öğrendim ki 3 dakikada da bestelenmiş... Toplam 6 dakikada ne işler karıştı !! Daha sonra Güneye geçmek isdedim tabi illegal biçimde. Şiir pasaport yerine geçti. Bu şiir benim kredim. İstediklerimi söylememde bu şiirin bana açtığı kredinin etkisi büyük...”

Kuzeyde aldığı tepkileri kısaca şöyle aktarıyor Neşe Yaşın:

“Vatan hainliğinin her türlüşüydü yaptıklarım ve yazdıklarım. Bir de üstüne üstlük kadındım. Hani dövemezdim ve arabama bomba da koyamazlardı. Onlar da peşime sivil polis taktılar. Hükümet benim için çok masrafa girdi. Ben de devamlı bu olayı protesto ettim. Birçok anım var sivil polislerle... Birgün yine protesto etmek için Sarayönünde koşmaya başladım. Düşünün genç bir kız, arkasında da bir adam devamlı koşuyorlar. İnsanlara soruyor polis “burdan bi gıççacık geçti ?”. İnsanlar da bana yardım ediyor, yanlış bir yönü gösteriyorlar...”

Güneye ilk geçişlerinde (birkaç kez) illegal yollar kullandığını anlatan Neşe Yaşın, yakalanması durumunda kurduğu hayalleri şöyle aktarıyor: “Ben o zamanlar hapisteki bir kadınla röportaj yapıyordum. Kezban. Tek bir kadın vardı orda ve kaldığı yeri çiçeklerle doldurmuş ve çok güzel bir hale getirmişti içerdeki ortamı. Ben de yakalanırsan Kezban'ın yanına gideceğimi düşündüm. Orda, rahatlıkla, o güzel ortamda şiirler yazacağımı... Bir de ne güzel olacaktı. Olay falan da çıkaracaktım... Yakalayamadılar ama...”

Güney'de yaşamaya karar vermesinin ardından, ordaki ilk zamanlarını, insanların tepkisini şöyle anlatıyor: “ Güney'de yaşamaya karar vermem bir seçim değildi. Seçime karşıyım diye geçtim. Yaptığım her hareket, attığım her adım Kıbrıslı Türk'e malediliyordu. Ben bir semboldüm.Kıbrıslı türkleri temsil ediyorum orda. Kuzeyden bana bakış ise yine ilginçti.Eğer suratımı asık görüyorlarsa “rumlarla yaşanmaz” diye düşünüyorlardı, gülümsüyorsam “evet yaşanabiliyor” Tıpkı şiirinde de olduğu gibi “yarım vatanı ihanet ulaşırsa tüm vatana”..

Kapılar açıldıktan sonra neler yaşandığını, bir zamanlar üç uçak değiştirerek geçtiği Güneye artık rahat olarak geçebilmenin nasıl bir duygu yarattığını soruyoruz Neşe Yaşın'a:

“ Kapılar açıldıktan sonra normal bir insan oldum. Herşey normalleşti. Ve aslında adanın bütününde yaşıyorum. Kapılar açılmadan önce kuzeye geçmek için 3 uçak değiştiriyordum. Dünyanın en uzun 50 metresi..Şimdi devamlı gidip geliyorum. Hani gün içinde 2-3 kez gidip geldiğim oluyor. Kuaförüm, alışveriş yaptığım mağazalar vs..her iki tarafta da var. Adanın bütününde yaşıyorum, kişisel olarak Kıbrıs sorununu çözdüm...”

Şiirleriyle ilgili ise şunları söylüyor :

“ Yazdığım şiirler çoğu zaman politik olarak değerlendiriliyor. Bazen hiç ilgisi olmuyor ama insanlar politik birşeyler çıkarmaya çalışıyorlar.” Neşe Yaşın'ın; gezi yazıları ve çeşitli makalelerinin derlenmesiyle ilgili yeni projeleri olduğu, gecede aktardıkları arasındaydı.

Yazarın en son yayımlanan ilk romanı “Üzgün Kızların Gizli Tarihi” Kıbrıslı öğrenciler için Neşe Yaşın tarafından imzalandı.

Ankara- KGP okuma-tartışma atölyesinin gerçekleştirmiş olduğu gece Neşe Yaşın'ın tren garında uğurluyana kadar sürdü...

“Bizi ne kurtarır ?”

10 Yıl Aradan Sonra Ankara’da Kıbrıslı Yüksek Öğrenim Gençliği Tiyatro Sahnesindeydi... Ankara Kıbrıslı Gençlik Platformu Tiyatro Atölyesinin Sahnelediği 2 Perdelik Komediye Yaklaşık Olarak 200 Kişi İzledi !!

KGP Ankara tiyatro atölyesi Mart 2007’de faaliyetlerine başladı. Farklı okulların sınav hafataları göz önünde bulundurulduğunda hem oyuncular hem de izleyiciler için en uygun zaman olan mayıs ayında bir oyun sahnelemeye karar verildi. Oyunla ilgili olarak ise önceleri herhangi bir oyunu Kıbrıs’a uyarlama gibi bir düşüncesi olan ekip, daha sonra oyunu kendilerinin oluşturmasına karar verdi. İki hafta içinde oyun hemen hemen tamamlandı. Oyun, ekipte yer alan Nazan Arsal tarafından yazıldı.

Önceleri evlerde toplantı yapan ekip daha sonra Ankara DTCF’nde bir odada çalışmalarına devam etti. Çalışmalar esnasında KGP-Ankara’nın devamlı gündeminde olan lokal eksikliği sorunu yeniden gündemdedi.

“Bizi Ne Kurtarır?” 2 aylık sıkı bir çalışma temposuyla hazırlandı. Oyun iki perde olarak sahnelendi ve Ankara Sanat Tiyatrosu’nda izleyicisiyle buluştu. Yaklaşık olarak 200 kişinin izlediği oyun izleyicileriyle müthiş bir bağ kurdu. Her skecin alkış aldığı oyunda samimi bir ortam oluştu.

Ekibin oyuncu kadrosunda yer alanlar: Buse Erzeybek, Çağla Öneren, Ferruh Asvaroğlu, Gözde Akyel, Gözde Gayde, Güzide Aykent, İbrahim Aysal, İsmail Özsoykal, Kaan Asvaroğlu, Murat Pehlivanoğulları, Nazan Arsal, Necdet Arısoy, Nurten Özürçün, Seyhun İpekçioğlu, Tezer Yazaroğlu, Tolga Fuatlı.

Ekibin çalıştırıcıları ise Fatih Bayraktar ve Gözde Gayde’ydi.

“BİZİ NE KURTARIR ?” NE DİYOR?

“BİZİ NE KURTARIR ?” bizi anlatıyor. Kıbrıs’ta, her toplumda olduğu gibi, rutinleşmiş birçok davranış örüntüleri var. Çoğu sözümüz, tepkilerimiz, üzüntülerimiz, sevinçlerimiz artık kafamızda herhangi bir sorgulama sürecinden geçmeksiz var oluyor. Oyun, öfkelendiklerimiz ve teşekkür ettiğimiz şeyler aslında ne kadar sinir bozucu yada ne kadar minnet duyulacak şeyler ki ? diye soruyor izleyiciye.

“BİZİ NE KURTARIR?” Kıbrıs’ta gerçekten suskunlukların yada kızgınlıkların artık rutinleşen tepkilerinden sıyrılıp, gerçekten neye, kime yada herhangi bir meshul aramadan, öz eleştiriye ne kadar ihtiyaç duyulduğunu söyleyen yalın bir

oyun. Oyunda hergün, heran yaşadıklarımız ve yorumlarımız var ama anlatılanlara karşı oyunda “bu tepki çok tanıdık, ama gerekli mi yada doğru mu, yoksa ...” diye izleyiciyi gerçekten sonuna kadar inandığı süreçler için bile bir sorgulamaya itiyor. Oyun her ne kadar da izleyicisini dakikalarla kahkaha ya boğsa da, sonrasında düşündüren ve üzen bir oyun. Oyun toplumumuzda tamamiyle içselleştirilen çeşitli durumların yorumlanması ve çeşitli kavramların kullanılması ile ilgili olarak, izleyicisinin hergün, her an yaşananlara gülmesini ironik bir tavırla sunuyor.

Oyun izleyiciye çeşitli aralıklarla “bizi ne kurtarır?” sorusunu soruyor ve konuyu geçiştirip “sonra konuşalım” diyor.

Oyunda devamlı olarak geçiştirilen bir soruya cevap aranıyor. Oyunun finalinde ise, “geçitirme”, toplumumuzda tamamiyle rutinleşmiş, ve bize en büyük zararı verdiği inanan kavram olarak vurgulanıyor. Geçitirmelerimiz ve birçok sorunu atlamaya, ertelemeye yönelik tavrımızın, tarihsel sürecin, kalın çizgileri olan sosyal hayatımızın bir getirisi, önüne geçilemez bir unsur olarak aktarılıyor. Ve tüm oyun boyunca anlatıcı duyarlı ve eleştirici tavrına rağmen bu geçitiriciliği ve devamlı ertelenen çözümleri, bizi çözmeyi, “sonra konuşalım” diyerek atlıyor. Bizi ne kurtarır sorusunu ise asıl sorun ne yada asıl istediğimiz ne diyerek, “ne için, kimden, ne yada kim tarafından kurtarılmak” sorusunu irdeliyor.

Kayıp aranıyor(!)

İnsanoğlu genelde kafasının içinde dolaşan karmakarışık fikirleri hayata geçirmekte zorlanmıştır. Kimimiz çoğu kez fırsat bulmuş ve içini açmış fakat sonuç elde edememiştir. O zaman da tıpkı kabuğu olan bir canlı gibi büzüşüp kendi içine girmiştir. Buna rağmen inatla o kahrolası kabuğa girmeyenler vardır. Anlamak için etrafınıza bakmanız yeterli olacaktır;çünkü sadece tarih sayfalarında değildir o kişiler. Bu güne kadar fark edememenizin sebebi yoğun yaşam şartları olabilir. Hayat çoğu kez bizi çalar. O kadar kayboluruz ki ne olduğumuzu sorgulamamıza kadar gider bu kayboluş. Sorgu sırasında açık gönüllükle ifade verirsek yaşama dair;cevapsız sandığımız soruların ne anlama geldiğini buluruz.

Dünyanın varoluşunda itibaren havva ve ademler mutluluğu yakalamaya çalışır. Her geçen gün farklı anlamlara gelmeye başlar. Klasik söyleyişle kimimiz sağlık kimimiz parada bulmuştur anlamını. Ama çoğu kez yapılan yorumlar insanlığı çıkar karşılığı elde edilen mutluluğa götürdü. Başkalarının mutluluğu önemsenmedi,tüm akla gelen yollar bireyci anlayışla harmanlandı. Yaşadığımız dünya yavaşça bizi içimize kapatmayı başardı. Bize verilen görevleri 'hakkıyla' yerine getirirsek ödüllendirildik,kurallara aykırı davranışlarımızda ise hayatımıza mal olan tepkilerle karşılaştık. Böylece otoriteye itaat eden 'robot' insanlar yaratılmış oldu. Zenginlik,rahat bir yaşam için vize olarak gösterildi fakat asıl amaç toplumlara mutluluk getirmek değil çıkar gruplarına yarar sağlamaktır. Yaratılan bu sistem bize tüketmeyi öğretti. Sadece maddi olarak değil manevi açıdan da zamanla insan ilişkilerini yok etmeye başla-

dık. Karşılıksız sevmeyi unutturdu bize,her durumda fayda elde etmeye endeksledik hayatımızı.

Megaloman tavırlarla kendini dünya hakimi sanan zihniyetler 'adaleti,demokrasiyi sağlama,diktatörlüğü yıkm(!)' amacıyla gözünü kırpmadan,tüm insanlığın önünde kıydı mutlu yaşamlara. Sonsuzluktan gelip sonsuzluğa giden tarih, bu katliamları yazdı. Her zaman da 'haklı sebepler' sunuldu önümüze. Hatta düşünme ve sorgulamayı unutturdu bize bu sözde haklılıklar.

İçimde hala bir umut var; havva ve ademin çocuklarında kardeşliğe inanan ve ortak mutluluk için mücadele edecek olanların varlığına dair. Tüm insanlık adına utanç verici savaşları ve sömürüyü yaratan zihniyetler ve bunlara yasal zemin oluşturan yönetimlerle mücadele mutluluğu getirecektir.

1 Mayıs neden tüm dünyada kutlanıyor?

Avrupa ve Amerika'da 19. yüzyıl boyunca çok kötü çalışma koşulları içinde çalışan işçiler, yasadıkları koşulları değiştirmek üzere bir çok grev ve direniş gerçekleştirdiler. Amerikan ekonomisinin 1860'lı yıllardan itibaren büyük sorunlar içine girmesiyle işverenler 1874 yılında dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar verdiler.

İşçiler bu karara karşı direndi. 13 Ocak 1874 günü düzenledikleri kitlesel bir toplantı, polis tarafından bastırıldı. Pek çok işçi yaralandı ve tutuklandı.

Kısa bir süre sonra Pensilvanya'da kömür işçileri de harekete geçti. Direniş kanlı bir biçimde kırıldı, 10 işçi lideri asıldı, 14'ü zindanlara atıldı.

Bu arada Amerikan işçi sınıfının kanı pahasına sürdürdüğü direniş sürerken işverenlerin baskısı da yoğunlaşıyordu.

1877 yılında bütün baskılara rağmen 8 saatlik işgünü isteyen ve ücretlerinin düşürülmesini protesto eden işçiler eylemlerini doruğa ulaştırdı. Bu eylemlerde demiryolu işçileri 12 ölü verdi. 1877 direnişi de kanlı biçimde sona erdi. Ama işçi sınıfı örgütlenmesini sürdürdü.

1 Mayıs 1886 günü Amerikan işçileri genel greve çıktı. 80 bin işçi sekiz saatlik işgünü için direnişe geçti. 3 Mayıs'ta Chicago'da direnişçi işçilerin üzerine ateş açıldı. Yüzlerce işçi çoluk çocuk demeden vuruldu, bir çoğu hapse atıldı.

Olayı protesto eden işçiler, ertesi gün yeniden alanlardaydı. Kalabalık dağılırken bir kışkırtıcının attığı bomba ortalığı karıştırdı. Bunun üzerine polisler gösterilere katılanlara karşı silah kullandı. Olaylar sonunda dört işçi önderi idam edildi.

1888 Aralığında toplanan Amerikan İşçi Federasyonu 8 saatlik işgünü elde edilinceye kadar, her yıl 1 Mayıs'ta kitle gösterileri düzenleme kararı aldı. Aynı aylarda birbirinden habersiz olarak Fransız ve Belçika İşçi Sendikaları Konfederasyonları sekiz saatlik işgünü için mücadele kararı alıyordu.

14-21 Temmuz 1889'da Paris kongresi ile kuruluşu gerçekleştirilen 2. Enternasyonal, 1 Mayıs'ı işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma günü ilan etti.

1890 yılından sonra 1 Mayıs'lar bütün ülkelerde uluslararası işçi bayramı olarak kutlanmaya başlandı.

Bir çok ülkede 1 Mayıs tatil günü olarak kabul edildi. 1919 yılında Uluslar Arası Çalışma Örgütü'nün (ILO) kuruluş kongresinde 8 saatlik işgünü karara bağlandı.

Bugün dünyanın hemen hemen her ülkesinde 1 Mayıs'lar artan bir coşku ve heyecan ile kutlanıyor.

Bugün tüm dünyada aralarında Türkiye'nin de bulunduğu birkaç ülke dışında, 1 Mayıs yasal olarak "İşçi Bayramı"dır ve genel tatildir.

Umudun Üçgeninde Kıbrıs, Türkiye ve Avrupa Birliği...

Annan Planı'nın Kıbrıslı Türkler ve Rumların Huzuruna çıkmasından bugüne 3 yılı aşkın bir süre geçmiş bulunmaktadır. Zaman ne kadar da hızlı akıp gidiyor, ve böyle akıp giderken de Kıbrıs sorununu içinden çıkılması daha güç bir hale getiriyor. Daha önce kaçırılan çözüm trenlerini ve Kıbrıs Rum kesimini Avrupa Birliğine tek başına girmesine ve Kıbrıs'ımızın bölünmüş ve geleceğimizin belirsizliğini yıllardır korumasına neden olan liderlik anlayışımıza değinmenin gereği yok. Yeni projelerle yeni girişimler yapmaya devam etmeli, çözüme ve bir arada yaşama olan inancımızdan hiçbir şey yitirmeliyiz.

Yıllardır kuzey'de olan liderlik anlayışının benzeri şimdi de Rum tarafında olduğunu hissedememek mümkün değil ve son dönemde Kıbrıs Sorunu'nun Avrupa Birliği ve Birleşmiş Milletler başta olmak üzere diğer ilgili taraflar Türkiye, Yunanistan, Kıbrıs Rum kesimi, tarafından rafa kaldırıldığını ve Türkiye'nin AB sürecine endekslendiğini görüyoruz. Bugün, Avrupalı diplomatlar Kıbrıs ve Keşmir sorununu, çözülmesinin görünür gelecekte olma ihtimali en düşük olan iki sorun olarak dünya kamuoyunda göstereceklerdir.

İçimizdeki Kıbrıs aşkının bu meseleyi çözmemizde bizim için yeterli olacağını, her şeye rağmen iki tarafın ilerici liderlerinin ve ilerici gençlerinin muhakkak çözümleri gerçekleştirmeyi başaracaklarına olan inancımızı kaybetmiş değiliz, kaybetmeyeceğiz.

Kuşkusuz Kıbrıs Adası'nın belirsiz geleceğinden en fazla tedirgin olan, Güney Kıbrıs, 1960 anayasasına göre Kıbrıs Cumhuriyeti'nin garantör Devletleri Türkiye, Yunanistan ve İngiltere değil, biz Kıbrıslı Türkleriz. Her ne kadar da barış ve çözüm arayışları sürse de Kıbrıs Rum kesimi Cumhurbaşkanı Papadopoulos'un Kıbrıslı Türklerin lideri Talat'ı muhatap almadığı yönündeki açıklamaları, çözümleri birlikte başaracağımızı umut ettiğimiz Rum siyasi örgütlerinden biri olan AKEL Genel Sekreteri ve Rum Meclisi Başkanı Dimitris Hristofyas'ın Rum Cumhurbaşkanı Papadopoulos ile örtüşür demeçleri, Rum hükümet sözcüsü Pasardisin "Annan planı otopsi masasında" şeklindeki açıklamaları çözümlerin yakın zamanda olmasının ne kadar zor olduğunun bir göstergesi gibidir. 2008 Şubatı'nda yapılacak Rum başkanlık seçimlerinde AKEL papadopoulos'u destekleyecek gibi gözüküyor, bu da çözümlerin daha da ertelenebilmesi anlamına gelebiliyor çünkü papadopoulos elinden geldiğince çözümlerden kaçmaya çalışıyor ve bu dönemden sonra Kıbrıs adası ebedi bir bölünmeye gider mi? Soruları akılları kurcalıyor, çözümler isteyenlerin yanlış politika gütmelerinin ebedi bölünmeye neden olabileceği gerçeği insanı ürkütüyor. Bunlar suçlama değil ama Çözüm umudunu birlikte yeşermeyi beklediğimiz kesimlerin Papadopoulos gibi ırkçı söylemlerini her defasında dile getiren bir lideri, destekler nitelikte demeçler vermesi ve beklide destekleyecek olması, Kıbrıslı Türkleri'nin çözüm umudunu zayıflatıyor ve bu umudun yeşilken çorak olmasına, çöllere dönmesine neden olabiliyor.

Aynı şekilde Bizim tarafta da, yapılan karşılıklı gençlik örgütü toplantılarına çözüm vizyonuna sahip olmasına rağmen bazı kesimlerin katılmakta güçlük çekmesi, malum Annan Planı dolayısıyla, küskün çocuklar gibi davranmaları da, çözüm iradesine uygun değil-

dir. Kıbrıs'ta çözüm vizyonuna sahip her partinin tüm örgütleriyle birlikte çözüm için temaslarını sürdürebilmesi, karşılıklı çekinceleri ve eleştirileri yapabilmeleri, bir uzlaşma arayışları içine girmeleri gün geçtikçe daha da önem arz etmektedir. Kıbrıs Türk siyaseti de bunu farkına varmalıdır ve çözüm arayışlarını her şart altında sürdürebilmelidir. Aynı şekilde Kıbrıs Rum siyaseti de çözümlerin yalnız Kıbrıslı Türklerin değil Rumların da geleceğinde güven ve istikrar sağlayacağını özümsemeli, Kıbrıs'ta sorunsuz bir gelecek kurma çabalarını net ortaya koymalı, zamana oynamamalıdır. Unutulmamalıdır ki Adamızın geleceği ancak ve ancak bütüncül bir çözümlerle güven ve istikrar altına alınacaktır.

Türkiye'nin AB sürecine endekslenen Kıbrıs sorunu Kıbrıs Rum siyasi örgütlerine göre, Türkiye'nin AB sürecinde köşeye sıkıştırılarak çözümlenebileceğini düşündüklerini görüyorum. Bu nedenle çözümleri ertelemek, Kıbrıs Rum hakim siyaseti tarafından sorununun çözümünde daha avantajlı gibi görünebiliyor. Bu bağlamda Avrupa Birliği ve Türkiye ilişkilerinde bugünkü konjonktürüne bir bakalım. Türkiye adeta bir sorunlar ülkesi. Askerin demokrasiye müdahale sorunu, Kürt sorunu, Pkk Sorunu, Terör ve Şiddet sorunu, yoksulluk sorunu, İnsan haklarının ihlali sorunu, Hukuk sorunu, Eğitim sorunu, Laiklik sorunu, siyasi temsil yetisi sorunu, türban sorunu, siyasi partilerde demokratikleşme sorunu....

Öncesinden bahsetmeye gerek yok, 1946 çok partili hayata geçiş'ten on dört yıl sonra 27 Mayıs darbesi(1960), 12 Mart muhtırası(1971), ve 12 Eylül'le gelen 82 Anayasası'nın meşhur yüzde 10 barajı, tek ideolojinin oluşması, demokrasinin total bir kuvvet etrafında toplanmasını getirmiş, halkın azınlık kesimlerinin parlamentoda temsilcilerinin bile olmaması handikabını ortaya koymuştur. Oysa ki demokrasi, çoğunluğun azınlık haklarını gözeterek yönetimde bulunmasıdır, azınlıkların haklarının gözetilmediği bir ülkede demokrasiden söz etmek olası değildir. Her ne kadar bu 12 Eylül'ün bir sonucu olsa da meydanlarda toplanan, hayatlarında ilk kez bir eyleme katılan kitleler içinde e-muhtıra için Türk Silahlı Kuvvetlerine teşekkür eden konuşmacı-

ları alkışlayan çoğunluğun TSK'nın siyasete karışmasını desteklemeleri, ufak bir kesimin dahi olsa samimi korkularını dile getirdiğine inansam da, bunun demokrasiye daha büyük yaralar aldırabileceğini düşüncesinde olduğumu söylemem gerekir. Her şeye rağmen halk iradesiyle seçilmiş bir parlamentoda, anayasa kurallarına uygun seçilmiş bir Cumhurbaşkanı'na saygı göstermek demokrasiye saygı göstermek olduğundan gerekliydi. Bu anlayış maalesef ki Kıbrıs ve Kürt sorununda yaratılan tek ideoloji anlayışını da getirmiştir. Keza Ermeni sorunu ve Avrupa Birliği ilişkileri de bu aşamalardan kendi paylarına düşeni alıyorlar. Tek ve milli adı konmuş ideolojilerde devam etmek gibi anlamsız bir inatçılık söz konusu demokrasi uygulanması Türkiye'de demokrasi sorununun önündeki en büyük engel olarak askeri gösteriyor. Aydınlik bir Türkiye'nin bağrında büyük yaralar açan darbelerle siyaset kutuplaştırılmış, ideoloji ortadan kalkmış ve ülkede milliyetçilik ve din eksenini etrafında politikalara zemin hazırlanmıştır. 27 Nisan e-muhtırası da baskıcı rejimin hala daha devam ettiğinin herhalde en büyük kanıtı olmuştur. Nitekim tarih bir kez daha tekerrürden ibaret etmez diye umalım.

Türkiye'nin AB süreci, son dönemdeki kriz sürecinin sonuçlarıyla sekteye uğrar mı bilinmez ama görünen odur ki Türkiye demokrasi sorununu çözmek için daha çok siyasi krizlere gebe. İşte bu krizlerin büyüklüğü ve sayısı AB sürecini etkileyecektir. Türkiye ile ilgili bir diğer önemli mesele de ülkede artan milliyetçiliktir, özellikle medyanın milliyetçilik ağırlıklı yayınları, toplumda artan şiddet olaylarıyla bütünleşince, ülkeyi karanlıklara sürüklenmekle baş başa bırakıyor. Farklı etnik ve grup ve ideolojilere yönelik şiddet olayları ve cinayetler yanı sıra, şiddet bizzat yöneticiler tarafından aleni olarak da yaptırılabiliniyor. Özellikle son 1 Mayıs olaylarında sivil toplum örgütlerinin taksimde eylem yapma isteğine verilen karşılık herhalde bütün dünya gazetelerinde haber olmuştur. Bunun literatürdeki yeri esasen faşizmdir. Türkiye'nin AB müzakere süreci bu krizlerle daha da uzayabilir. Bu krizlerin sonucunda Türkiye'nin AB karşıtı kesimleri ağır basabilir mi bilinmez ama Kıbrıs meselesinin, Türkiye'nin AB sürecine etkilenmesi ve AB zemininde çözülmeye çalışılması, bu sürecin sekteye uğraması halinde Kıbrıs'ı ebedi bölünmüşlüğe ve kaosa sürükleyecektir. Aynı zamanda AB

üyeleri taraflar ile AB üyesi olmayan taraflar arasında çözülecek bu meselenin BM zemininde çözülmesi en doğru olacaktır.

Konumuza dönecek olursak, Türkiye'nin Avrupa Birliği yolunda çözmesi gereken birçok mesele vardır, tabii ki bunların imkansız olduğunu söylemiyorum ama yolun uzun olacağını görmek gerekmektedir. Rum siyasi liderler şunu anlamalıdır ki Türkiye'nin AB süreci sekteye uğrarsa, onların da Kıbrıs sorununa çözüm ideolojileri ortadan kalkacaktır. Türkiye'de AB karşıtı kesimlerin ağır basması bu ideolojinin de sonu hazırlayacaktır.

Bir diğer mesele de Türkiye'nin AB'ye girmesi halinde Kıbrıs sorunu dolayısıyla engelleneceğinin düşünme yanlışlığıdır. Her ne kadar AB içerisinde Türkiye'nin AB'ye girmesinin istemeyen kesimler olsa da, uluslararası hukuk üzerinde bir söz olduğu unutulmamalıdır ki bu söz AB'nin Türkiye ile başlattığı müzakerelerdir. Ve daha da önemlisi AB ekonomisinin yeni pazarlara olan ihtiyacıdır. Türkiye'de yalnızca Fransız şirketleri'nin bile 250 tane olup dört milyar euro'nun üzerinde bir yatırım ederinin bulunması, Avrupa Birliği'nin Türkiye de istikrarın sürmesini istemesinin en büyük nedenlerinden biridir.

AB içerisinde Türkiye karşıtları olsa bile, AB uzmanları Türkiye karşıtlığıyla bilinen Merkel'in seçim dönemine ait demeçleriyle şimdiki demeçleri arasında fark olduğunun, Almanya'nın iç politikadaki Türkiye görüşü ile AB ilişkileri arasında ilişki olmadığı, bunun etkisinin AB sürecine etkinliğinin az olduğunun görülmesiyle ortaya çıktığını söylüyorlar. Buna benzer olarak Fransa da da Sarkozy'nin Türkiye karşıtı söylemlerinin iç politikaya yönelik olduğunu ve onun da Merkel gibi süreç içerisinde değişeceğini belirten AB uzmanları, Ayrıca ortada bir Ankara Anlaşması'nın olduğunu ve 1963'ten bu yana kurulan bir hukuk ilişkisinin olduğunu söylüyorlar. Türkiye bu anlaşmaya bağlı olarak Gümrük Birliği'ni gerçekleştirdi. Fransa, bunlar yok gibi davranamaz. Sarkozy devletler hukuku teamüllerine uygun hareket etmek durumunda kalacak" yorumunu yapıyorlar. Bu bağlamda Avrupa Birliği Türkiye'yi elde tutmak isteyeceklerdir ve Kıbrıs gibi ufak bir Pazar için Türkiye'yi kaybetmek istemeyeceklerdir ve Böylece Kıbrıs sorunu Türkiye'yi gücendirmeden çözülmesine katkı koymuş olacaklardır.

Bu süreçler yaşanırken belirsizlik ve za-

man Kıbrıs'ta sosyal ve ekonomik değişimlere neden olacaktır. Örneğin yapılaşmanın hızla arttığı Kuzey'de üzerinde en çok durulan mülkiyet sorunu farklı bir boyut kazanmış ve çözülmesi daha da zorlaşmış bir mesele haline gelmiştir. Tabii daha da önemli olan konu nüfus stratejisidir, Kıbrıs Türk Gençliği, memleketi'nde işsizlik başta olmak üzere, ve uluslararası tanınmamışlığın getirdiği geri kalmışlık nedenleriyle yurt dışına göç etmekte ve ülkede Kıbrıslı Nüfus Türkiye'den gelen yerleşiklerden daha az sayıda kalarak, giderek azınlık statüsüne girmektedir. Bu ilişkiler göz önüne alındığında bugünkü konjonktürde Kıbrıs sorununun çözümünde daha istekli olan tarafın Kıbrıs Türkleri olması ekonomik açıdan daha da önemli olarak bir varolma savaşı olduğunun anlaşılması gerekir.

Bu bağlamda çözümün gerekliliği Hem Kıbrıslı Rumlar hem de Kıbrıslı Türkler açısından bir an önce çözülmesi gerekliliği ve durumun ciddiyeti iki taraf açısından da anlaşılmalıdır. Mesele dolaptan indirilmeli, zamana oynayanlar, zamanın zorlukları ve oldu bittiyi getirdiğini farkına varmalıdır. Bu iş böyle devam ederse ortada sorunu çözecek ne Kıbrıslı Türk kalacak ne de iki taraf açısından birbirimizin istekleri ve endişeleri doğrultusunda eşitlikçi bir çözüm olacaktır. Bu bağlamda sivil toplum örgütleri ve siyasi örgütler başta olmak üzere çözüm için gerekli hiçbir temastan kaçınmamalı, tüm organlarıyla çalışmalar yapmalıdırlar. Bilmelidirler ki ilerici gençler çözüm umutlarını hiçbir zaman yitirmeyecekler, Kıbrıs aşkı sonsuza kadar varolacaktır ve bu savaş sonsuza kadar sürecektir, bir kez daha haykırıyorum memleket kokan kırık Türkçemle "Kıbrıs'ta Barış Engellenemez"i ve söylüyorum umudun şarkısını!

**Gözlerinde çalınınca şarkılar
Dağlarda dört mevsim birdenbire açar
Her an gözlerinde şarkılar çalsa
Yaman olurdu dünya bir anda
Güzel günler hangi dağın ardındadır
Varabilmek mümkün mü hiç o dağlara
Hiç bu denli unutmamıştık yaşamayı
Gülmeyi sevişmeyi ve şarkı çalmayı
Sen uyu ben rüyalara dalayım
Dünyaya mavi çiçekler ekeyim
Mesela elimde shirli bir değnek
Ucunda güzel günleri getirecek.....**

Kalkınmanın Ötesinde...

Kıbrıs'ın kuzeyi ekonomik anlamda gün ve gün geliyor. Devlet Planlama Teşkilatı tarafından verilen bilgiler bu yönde. Peki bu nasıl bir kalkınmadır? Kapa-lı bir ekonomi olan KKTC ekonomisi izolasyonlar altındadır, devlet emekçilerinin ücretleri bile Türkiye'den gelen kaynaklarla ödendiği bir süreçte, ne derece doğru bir yargıdır "kalkınma".

Son beş yıllık, kalkınma dö-ne-mi incelediğimizde aslında ekonomik gelişmenin özellikle son üç yıl içerisinde ciddi bir biçimde artarak ilerlediğini görebiliriz. Tabloda 2000 – 2005 yılları

2000	160.000.000	295
2001	240.000.000	356
2002	380.000.000	261
2003	500.000.000	303
2004	627.000.000	448
2005	720.000.000	536

arasındaki asgari ücret değerleri yıllara göre önce Türk lirası ardından da dolar bazında belirtilmiştir. Asgari ücretteki artış görüldüğü gibi %80lere varan bir seviyededir. Üstelik 2005 değil de 2007 yılının asgari ücret seviyesini günümüze endekslersek bu değer 714 dolara yani beş yıl önceki değer 2,5 buçuk katına denk geldiğini görürüz. Bu derece büyük bir sıçrayışın yaşandığı bu evrede KKTC nasıl bir evrim geçirmiştir ki istatiki bilgiler bu derece yüksek artış değerlerine işaret etmektedir.

Hiç kuşkusuz bu dönemlerde herşeyi yerinden oynatan bir çok faktör vardır. Bunların arasında 1999'da Türkiye'de yaşanan büyük depremin ardından ortaya çıkan Türkiye ekonomisindeki sarsıntının etkileri, 2001 Türkiye ekonomik krizi ve Kıbrıs'ta yaşanan Bankalar krizi önemli ekonomik göstergelerdir. Bunun dışında, sosyal anlamda büyük değişikliklere yol açacak, ve toplumdaki bireylerin tüketim alışkanlıklarında büyük değişikliklere sebep olan Annan Planı, Çözüm ve Avrupa Birliği süreci tüm bu faktörle-

rin tetikleyicisi olmuştur. Öyle ki uzun yıllar Kıbrıs'ta barış istenci Kıbrıs solun -emeğin- ana söylemiyken, tüm bu olaylar ardından, adadaki çözüm istenci Sermaye ve Emek sınıflarının beraberce istediği ve ortak mücadele verdiği bir durum olarak değişmiştir.

Yukarıda söylediğim gibi Annan Planıyla birlikte "Kıbrıs'ta Barış" emek ve sermayenin ortak mücadelesiydi. Fakat buradan olayın geçmişine baktığımızda olayı ideolojiyle açıklamak bana göre olaya tek yönlü bakmaktır. Olayın arka planında KKTC yaşanan bankalar krizi Annan Planında "evet" denmesi için ana nedenleri oluşturmuştur. Unutmayalım ki Bankalar Krizi sonrasında KKTC Meclisi de basılmıştır. Bu da halkın ideolojiden çok pragmatik düşüncelerinin bir

aynası olmuştur. Halk Annan Planını bir anlamda da ekonomik olarak kurtuluşun can simidi olduğunu görmüştür. Ekonomik beklentiler ideolojinin önüne geçmiştir. Öyle ki Kıbrıstürk solunun da bugün yaşadığı bunalımlardan birinin de sebebi budur. Annan Planı arkasından artan sahte ekonomik refahın ardından yaşanan sessizlik, Kıbrıstürkler bir anlamda balon bir ekonomiyle pasifize edilmiştir. Yaşadığımız da bunun resmi-dir. Oysa ki dışa bağımlı bir ekonomiyle oluşan bu kalkınmışlığın bizi nereye kadar idare edeceğini kestirmek zordur.

Günümüzde adanın güneyinin uzlaşmaz tavırları, kuzeyin de Annan Planındaki "EVET"inin gücüne inanarak iç çekişmelerle enerjisini harcaması ve iki toplumun birbirinden uzaklaşması

tüm Kıbrıslılar için bir utançtır. Kıbrısın kuzeyinde hükümet artık ekonomi politikalarıyla güçlü bir Kuzey Kıbrıs yaratma çabasıdadır. Barış yerine gündem konuları direk ticaret ve izolasyonlardır. Peki Kıbrıs ticaret yaparak küreselleşen dünyada nasıl rekabet edebilecektir?

Eğer KKTC veya Kıbrısı temsil eden birleşik bir yönetim dışa bağımlı olmaktan kurtulmak istiyorsa sanırım ticaret motor sektör olmaktan çok daha uzaktır. Bırakalım sol düşünceyi en liberal anlamda KKTC ölçeğinde ve KKTC'nin ticaret yapma hususunda hiçbir engelle karşılaşma-yağı varsayımıyla yapacağımız eleştiride bazı sonuçlara varırız. Bunlar:

1- KKTC'deki asgari ücret şu an 950YTLdir. Bu orta ve doğu avrupa ülkelerindeki asgari ücret seviyesinin üzerindedir. Üstelik Avrupa'daki kimi ülkelerde asgari ücret uygulaması kalkmıştır. Bu da yüksek işçilik maliyetleri nedeniyle yabancı yatırım için büyük bir dezavantaj oluşturur.

2- KKTC'nin ada ülkesi olmasından dolayı oluşan ulaşım bedellerindeki masrafları da eklediğimizde yabancı yatırımın çekim merkezi olmaktan bizi çok uzaklaştırır. Hatta Türkiye açısından bile masraflı hale getirir.

3- KKTC'de üretim faktörleri 30 yılın verdiği kapalılıktan dolayı liberal üretim anlayışından uzak kalmıştır. Araştırma Geliştirme diye herhangi bir sektör yoktur. Ne teknoloji anlamında tamdır ne de sermaye. Hal böyle olunca da günümüzün REKABETÇİ anlayışıyla ayakta

kalacaktır bir sektör oluşmamaktadır.

Bu gerçekleri göze aldığımızda tüm bu terslikleri üstesinden gelecek sermaye sahiplerinin eskiye oranla çok azalacağı aşikardır. Bu da bizi oligopolistik (az el) bir piyasaya itecektir. Bunun anlamı da toplumda dar anlamlı bir burjuvazi yaratılacaktır. Oluşan bu burjuvazi refahın keyfini sürerken halk yine mevcut düzene karşı bir tavır alarak yine Akdeniz'deki bu küçük ada güçler dengesinde oyuncak konumuna düşecektir.

Bir ada ülkesi için 2 ana sektör 1 de alt sektör ekonomi faaliyetleri için motor güç olarak kabul edilebilir. Biri Finans sektörü ikincisi ise turizm alt sektör olarak ise limancılık, navlun bedellerinden gelen dolaylı gelirler. Bu Kıbrıs Cumhuriyetinin de bütçe yapısının nasıl bu derece güçlendiğini göstermektedir.

Fakat Kıbrıs gibi küçük bir coğrafyada Kıbrıs Cumhuriyeti hem turizm açısından hem de finansal açıdan (özellikle offshore bankacılık) çoktan dünya ile rekabet haline girmiştir ve ciddi derecede yol kat etmiştir. Bu bizi yine KKTC'nin

dışa bağımlı olmadan ekonomik ilişkilerde uzun dönemli bir başarıya imza atmasının ne derece zor olacağını göstermektedir. Güneyle rekabete girebilmek bizi ne derece başarıya itecektir?

Peki şartlar böyle olunca ekonomik anlamda ne yapılabilir diye düşünüldüğünde öncelikle ambargoları KKTC'nin dünyaya açılırken faydalanabileceği, bir anlamda dünyaya açılmaya hazırlanabileceği bir kalkan olarak görüyorum. Görünen gerçek ambargoların bir gün kalkacağı yönünde. Peki ambargolar kalkıncaya kadar hükümet öncelikle ticarete değil de Maliye politikalarına ağırlık vermesi gerekmez mi? Kayıt dışı ekonomi, vergi kaçırmanın gibi olayların inanılmaz boyutlarda olduğu bir ülkede, devlet nasıl zenginleşebilir? Unutmamak gerekir ki şu an dünyanın kalkınmışlık düzeyi en fazla olan ülke Norveç başta olmak üzere İskandinav ülkeleridir. Ve bu ülkelerde kalkınmanın itici gücü güçlü maliye yapısıdır. Günümüz ekonomik okullarının düşüncelerine tamamen ters olsa da Vergileri En yüksek olan ülkeler olan Danimarka, Finlandiya, Norveç, İsveç ve İzlanda şu an dünyanın Kalkınmışlık seviyesi en yüksek 15 ülkesi arasında yer almaktadır. Bunun ana sebebi ise teknoloji üretmeleri ve güçlü maliye yapılarıdır. Çünkü dışa açılan ülkelerde devletin ana gelir kaynağı Vergilerdir.

“Hepimiz Hrant Dink’iz”

Şu çok açık ki, beni yalnızlaştırmak, zayıf ve savunmasız kılmak için çaba gösterenler, kendilerince muratlarına erdiler. Daha şimdiden, topluma akıttıkları kirli ve yanlış bilginin tesiriyle Hrant Dink’i artık “Türklüğü aşağılayan” biri olarak gören ve sayısı hiç de az olmayan önemli bir kesim oluşturdular. Bilgisayarımın güncesi ve hafızası bu kesimdeki yurttaşlar tarafından gönderilen öfke ve tehdit dolu satırlarla yüklü.

Bu tehditler ne kadar gerçek, ne kadar gerçek dışı? Doğrusu bunu bilmem elbette mümkün değil. Benim için asıl tehdit ve asıl dayanılmaz olan, kendi kendime yaşadığım psikolojik işkence. “Bu insanlar şimdi benim hakkımda ne düşünüyor?” sorusu asıl beynimi kemiren. Ne yazık ki artık eskisinden daha fazla tanınıyorum ve insanların “A bak, bu o Ermeni değil mi?” diye bakış fırlattığını daha fazla hissediyorum. Ve refleks olarak da başlıyorum kendi kendime işkenceye. Bu işkencenin bir yanı merak, bir yanı tedirginlik. Bir yanı dikkat, bir yanı ürkeklik. Tıpkı bir güvercin gibiyim... Onun kadar sağıma soluma, önüme arkama göz takmış durumdayım. Başım onunki kadar hareketli... Ve anında dönecek denli de süratli.

Ne diyordu Dışişleri Bakanı Abdullah Gül? Ne diyordu Adalet Bakanı Cemil Çiçek? “Canım, 301’in bu kadar da abartılacak bir yanı yok. Mahkum olmuş hapse girmiş biri var mı?” Sanki bedel ödemek sadece hapse girmekmiş gibi... İşte size bedel... İşte size bedel... İnsanı güvercin ürkekliğine hapsedmenin nasıl bir bedel olduğunu bilir misiniz siz ey Bakanlar..? Bilir misiniz..? Siz, hiç mi güvercin izlemezsiz?

Kolay bir süreç değil yaşadıklarım... Ve ailece yaşadıklarımız. Ciddi ciddi, ülkeyi terk edip uzaklaşmayı düşündüğüm anlar dahi oldu. Özellikle de tehditler yakınlarıma

bulaştığında... O noktada hep çaresiz kaldım. “Ölüm-Kalım” dedikleri bu olsa gerek. Kendi irademin direnişçisi olabilirdim ama herhangi bir yakınımın yaşamını tehlike altına atmaya hakkım yoktu. Kendi kahramanım olabilirdim, ama bırakın yakınımı, herhangi bir başkasını tehlikeye atarak, yiğitlik yapmak hakkına sahip olamazdım. İşte böylesi çaresiz zamanlarımda, ailemi, çocuklarımı toplayıp, onlara sığındım ve en büyük desteği de onlardan aldım. Bana güveniyorlardı. Ben nerede olursam onlar da orada olacaktı. Türkiye’de kalıp yaşamak, hem bizim gerçek arzumuz, hem de Türkiye’de demokrasi mücadelesi veren, bize destek çıkan, binlerce tanıdık tanımadık dostumuza olan saygımızın gereği idi. Kalacaktık ve direnecektik.

Dilerim böylesi bir terk edişi hiç ama hiç yaşamak mecburiyetinde kalmayız. Yaşamamak için fazlasıyla umudumuz, fazlasıyla da nedenimiz var zaten. Şimdi artık Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi’ne başvuruyorum. Bu dava kaç yıl sürer, bilemem. Bildiğim ve beni bir miktar rahatlatan gerçek şu ki, hiç olmazsa dava bitene kadar Türkiye’de yaşamaya devam edeceğim. Mahkemeden lehime bir karar çıkarsa kuşkusuz çok daha sevineceğim ve bu da demektir ki artık ülkemi hiç terk etmek zorunda kalmayacağım. Muhtemelen 2007 benim açımdan daha da zor bir yıl olacak. Yargılanmalar sürececek, yeniler başlayacak. Kim bilir daha ne gibi haksızlıklarla karşı karşıya kalacağım? Ama tüm bunlar olurken şu gerçeği de tek güvencem sayacağım. Evet kendimi bir güvercinin ruh tedirginliği içinde görebilirim, ama biliyorum ki bu ülkede insanlar güvercinlere dokunmaz. Güvercinler kentin ta içlerinde, insan kalabalıklarında dahi yaşamlarını sürdürürler. Evet biraz ürkekçe ama bir o kadar da özgürce.

O, sadece bir gazeteci yazar değil, bir düşünür, bir aydın, barışı özgürlüğü insan haklarını ve bir arada yaşamayı savunan, kendini insanlığa adanmış bir kahramandı. O, farklı düşüncelerin, kültürlerin, inançların; insanların bir arada yaşamasına engel olmadığına inanmış ve inandırmak adına savaş vermiş bir kahramandı. Onun gözündeki en büyük suç; soykırımdı, ırkçılıktı... "Ermeni kimliğinin aşağılanmasını istemeyen biri, bir başkasını nasıl aşağılar; bunu yapsa nasıl bu ülke topraklarında durur; nasıl kavgasını uzaktan vermez" diyen de oydu. O, 1915'te yaşanan soykırım olayına takılıp kalmanın yersiz olduğunu ve dünya insanının ermeni soykırımı hakkında ne düşündüğünün beş para etmediğini düşünen barışçıl bir insandı.

Fakat ne iyiliği ne barışçıl düşünceleri ne de gerçek bir insan oluşu yetmemişti onun yaşamasına!!! Düşüncelerindeki yetersizlik değil, geri kalan bu toplumun düşüncelerindeki yetersizliği anlaşılmasını olumlu kılan! Suçu neydi? Neydi bu kanatsız güvercinin uçmasına neden? Belki de tek bir yanıtı var: "O, bir Ermeniydi". Onu önce Ermeni olduğu için, sonra da yerleşik düşünceden farklı düşünmeye, konuşmaya, yazmaya çizmeye cesareti olduğu için öldürdüler. Onu, sırf kahramanlığından, sırf özgürce düşünebildiği, düşünce özgürlüğünü kullandığı için öldürdüler. Bu olası en büyük milliyetçiliktir en büyük ırkçı cinayettir! Düşünmenin bile bu kadar pahalıya, insanın canına mal olacağı bir toplumda gelip te özgürlükten bahsetmek sizce en büyük yüz karası değil mi? Bu olay bu ülkede yaşanan ne ilk ne de son olaydır (gönül ister ki son olsun). 24 Ocak 1993'te arabasına konan bomba sonucu yaşamını yitiren değerli gazeteci-yazar Uğur Mumcu; 1 Şubat 1979'da arabasındayken öldürülen Milliyet gazetesi Genel Ya-

yın Müdürü Abdi İpekçi; 31 Ocak 1990'da aynen Hrant Dink gibi tabancayla vurularak öldürülen siyasetçi ve yazar Profesör Muammer Aksoy ve daha niceleri... Saymakla bitmeyen bu örnekler geçmişten günümüze kadar uzanan "vatan haini" damgasını yemiş değerli düşünürlerdi. Bu noktada düşünmek gerek; vatan haini, memleketi için insanı için özgürlük adına düşünen, üreten kişi mi yoksa içe dönük, milliyetçi, düşünmekten aciz, düşündürmekten aciz katil kesim mi? Vatan haini, insanına sahip çıkan, düşünceleriyle aydınlatmaya çalışan mı; insanını bir kurşunla devirecek kadar aciz olan mı?

Bu düzende, birilerinden biraz farklı düşünen, devletten farklı düşünen küçük kesimin başına sürekli bir şeyler gelmiştir. Küçük kesim diyorum; çünkü bu ülke artık düşünmekten korkan, bağımlı olmaya muhtaç, bireyselleşmemiş ve en önemlisi insanoğlunun en büyük vasfı olan düşünme yetisinden yoksun nice insanla dolu. Bunlar arasında kalan ve küçük kesimi içine alan özgürlükçü düşünce ise, bu nice insanın sömürsü altında ezilen onların kurbanları olan yenilikçi kısım. Onlar ki; sırf düşündüğü için yargılanan, hapse düşen, eziyet gören ve de vahşice öldürülen; tıpkı sevgili Hrant Dink'imiz gibi.

Sen; içimizde hiç ölmeyen sevgili Hrant Dink! Sen; içimizdeki o gizli kahraman olarak kalacan! Sen olmasan da, belki gün gelir bizler bu düzene, dünyaya, o gözü dönmüş esas vatan hainlerine; düşünmeyi, düşüncedeki özgürlüğü anlatabiliriz. Çünkü, sen anlatamadın sevgili Hrant Dink, aslında sen anlattın da seni hiç anlayamadılar, anlamak işlerine gelmedi!!!

" Hepimiz Hrant Dink'iz"

Avrupanın en büyük nükleer fizik laboratuvarı olan CERN'de çalışan bir Kıbrıslı-türk olan Osman Zorba ile röportaj yapma şansımız oldu. Bilim ve Eğitim konulu sohbetimizin bir bölümünü bu sayımızda sizlere sunuyoruz.

M H: CERN bildiğim kadarıyla dünyanın en büyük fizik laboratuvarı. Bize biraz Cern Hakkında bilgi verir misiniz ? Kimler çalışır ? Orada çalışmak için ne yapmak gerekir? En önemli buluşları nelerdir?

O Z: CERN İkinci Dünya Savaşından sonra 1954 yılında Avrupa'daki devletlerin oluşturduğu bir araştırma merkezidir. O dönemde Avrupa'daki devletlerin bütçeleri onların nükleer fizik alanında araştırma yapmalarına el vermediği için bir araya gelerek bu merkezi oluşturdular. Araştırma laboratuvarlarını da İsviçre'nin Cenevre kantonuna inşa ettiler.

Cenevre kantonunda inşa edilebilecek büyük alan olmadığından CERN gerek Cenevre gerekse de Fransa'da araştırma laboratuvarlarına sahiptir. CERN'de çeşitli üye ülkelerden fizikçiler, mühendisler ve yöneticiler çalışmaktadır. Üye ülkeler dışından gelenler CERN tarafından işe alınamazlar. Ancak CERN'de faaliyet gösterenlerin büyük çoğunluğu geçici olarak üye ya da oy hakkı olmayan üye ülkelerden gelip çalışmalarını yapan fizikçilerden oluşur. Avrupalı üyelerin dışından gelenler oy hakkı olmayan ülkelerin fizikçileridirler. ABD, Rusya, Çin, Japonya, Brezilya gibi ülkelerdeki üniversiteler ve araştırma merkezleri de burada faaliyet gösteriyorlar. CERN'da araştırma yapmak isteyen gençler ilk etapta üye ülkelerde nükleer fizik üzerine doktora çalışmalarına başlamaları gerekir. Doktora sırasında CERN'da var olan herhangi bir projede çalışmaya başladığı anda doktora süresince CERN'da faaliyet gösterebiliyorlar.

CERN bir dizi buluşlara imza atmıştır. Ancak 1984 yılında W ve Z parçacıkların keşfederek quantum fiziğe katkılarından dolayı fizikçileri Nobel ödülü almıştır. Buna ek olarak CERN'de yapılan araştırmalar sayesinde nükleer tıp alanında büyük ilerlemeler sağlanmıştır. Positron Elektron Tomografi CERN'da yapılan araştırmalar sonucu hayat bulmuştur.

Parçacık araştırmaları yapılırken verilere ve de belgelere çeşitli araştırma merkezleri tarafından hızlı bir şekilde ve kolayca ulaşmak amacıyla World Wide Web sistemini kurmuştur. Bu sistem (WWW) kısa zamanda tüm dünyaya yayılarak insanlığın çok yönlü gelişmesine büyük katkısı olmuştur.

M H: CERN'de bildiğim kadarıyla bir çok çalışma var. Bunların arasında sizin bulunduğunuz bölüm Parçacık fiziği sanırım en önemlisi. özellikle Dan Brown'un "Melekler ve Seytanlar" adlı kitabında birçok yerde sözü edilen karşı madde veya tanrının parçacıkları kavramı hakkında bize bilgi verebilir misiniz? Gerçekten kitapta denildiği gibi bu parçacıkların çarpıştırılması ile elde edilenler Big Bang Teorisini destekleyici

olacak mı? Tam olarak ulaşılmak istenen nedir?

O Z: Dan Brown romanında CERN'da var olan karşı madde aslında abartılmıştır. O kadar ki CERN web sitesine bu amaçla ayrı bir web sayfası hazırlayarak neyin doğru neyin hayal olduğunu anlattı. Bu bilgiler <http://public.web.cern.ch/Public/Content/Chapters/Spotlight/SpotlightAandD-en.html> adresinden elde edilebilir.

İnsanoğlu düşünmeye başladığından bu yana doğayı anlamak için bir dizi incelemelerde bulunmuştur. Doğayı anladıkları ölçüde de yeni icatlara imza atmıştır. Örneğin, günümüzde yaşama damgasını vuran mikroçipler bu incelemelerden çıkan sonuçların ürünüdür.

Karşı madde elbette üretilebiliyor ancak bunların miktarı ve ömrü Dan Brown'un iddia ettiği gibi değildir. 'Tanrı Parçacıkları' deyimi ile anılan aslında Higgs bosonlardır. Bu parçacıkların maddeye kütle verdiği inanılıyor. İnanılıyor çünkü teorik hesaplamalar bunu gösteriyor. Madde-lerin neden kütleye sahip olduğunu tam olarak anlamamıza yardım edecek. Çekim gücü denen şeyin neden var olduğunu bize gösterecek. Higgs bosonların bulunması durumunda Big Bang denen olayın nasıl olduğunu anlamamıza yardımcı olacak.

Bilindiği gibi Big Bang evrenimizin başlangıcı olarak adlandırılıyor. Ancak teorik tartışmalar evrenimizin dışında paralel evrenler olduğunu ve Big Bang'ın öncesinin de var olduğunu da anlatıyor. Elbette Big Bang'i daha iyi anlarsak mevcut teorilerin doğruluğunu ya da yanlışlığını ya da eksikliklerini görmüş olacağız.

M H: Sizin icinde bulunduğunuz deneyle ilgili duygularınız, beklentileriniz, tereddütleriniz nelerdir? Bu proje ne zaman başlayacak ve siz bu projede hangi aşamalarda çalışacaksınız?

O Z: Ben CMS Projesinin Tracker (Takipçi) bölümünde çalışıyorum. Tracker protonların çarpışması anında manyetik alan içinde etrafa yayılacak parçacıkların yörüngelerini tespit etmek amacıyla kuruluyor. Bir nevi 3 Boyutlu dijital fotoğraf makinesi gibi görev yapar. Ben dedektörden gelen sinyallerin işlenmesi ve bilgisayarlara gönderilmesi işlevini Yapan FED tasarımı ve bunun kurulması ile uğraşıyorum. Tabii 2000'den fazla fizikçi ve mühendis CMS projesinde çalışmaktadır. Herkes bu projenin başarıyla çalışması için gayret gösteriyor. Zorluklar yok mu? Elbette... Ancak karşılaşılan zorlukları aşmak, kişiye büyük bir mutluluk veriyor. Böyle bir projede yer almak gerçekten de heyecanlı... Herkesin azimle çalıştığını görebilirsiniz.

Osman Zorba

46 yaşında İngiltere'de Middlesex Üniversitesinden mezun oldu. Uzun yıllar İngiltere'de çeşitli araştırmalarda bulundu. Şu anda Londra'da Imperial College'de Nükleer Fizik Grubun'da araştırma görevlisi olarak çalışıyor. Bunun dışında İsviçre'de CERN araştırma laboratuvarlarında da araştırmacı olarak çalışmaktadır.

2007 yılında detektör çalışmaya başladığında ben görevlerimi burada sürekli çalışan arkadaşlara devrederek ayrılacağım. Yeni projelerde çalışmaya başlayacağım. 10 yıl sonra devreye girecek başka projelerde çalışmaya şimdiden başlamak gerekir.

M H: Projeniz başarıya ulaşması BigBang Teorisinin doğrulanması demektir.Bu da dinlerdeki yaratılış mantığına aykırı. Bu durumda CERN sosyal anlamda bu deneyin etkileri daha doğrusu sonuçları hakkında ne tür bir tutum takınacak? Bu büyük kitleleri etkisi altına alan dinleri ne kadar etkiler? Sizin düşünceleriniz nelerdir?

O Z: Yakın geçmişe kadar Big Bang'ın zamanın başlangıcı olduğu iddiası çok yaygındı. Oysa zaman ve uzayın sonsuzluğu daha 19 yüzyılda materyalistler tarafından gösterilmiştir. Big Bang bizim evrenimizin zamanın başlangıcı olarak görülse de Big Bang öncesinin olduğu artık fizikle uğraşanlar tarafından kabul görülmüştür. Elbette dincileri bu gibi buluşlarla ikna edemezsiniz. Ne zaman yeni bir buluş olsa dinciler bir başka şeye sarılıyorlar. Çünkü onların var oluşları, yaşamları ve geçimleri var olmayan bir şeye insanları inandırmak üzerine kurulmuştur. Bilimdeki buluşları küçümsemeleri ya da doğada

bilinmeyeleri kullanmaları da bundan kaynaklanıyor.

M H: Biraz da Kıbrıs'a geelim. Kıbrıs hakkında duygularınız neler? Sık sık ziyaret ediyor musunuz?

O Z: Kıbrıs'a yılda iki defa gidiyorum. Her gidişimde de değişimleri görüyorum. Değişimler bazen olumlu bazen de olumsuzluklarla dolu. Kıbrıs'ı daha güzel yapmak gençlerin görevi... Gelecek çünkü onları omuzlarında yükseliyor.

M H: Biraz da eğitime deyinelim. Kıbrıs'da 6 Üniversite var. Buna rağmen bilimsel üretim hakkında ne düşünüyorsunuz?

O Z: Kıbrıs'taki üniversiteler konusuyla fazla ilgilenmediğimden birşey söyleyemem. Ancak üniversitelerin kaliteli eğitime ağırlık vermeleri mutlaka gereklidir. Öğrencilerin Kıbrıs dışında da bir dünya olduğunu anlamaları ve eğitimlerine ona göre ağırlık vermeleri gerekir. Bu hem onların hem de Kıbrıs'ın geleceği için önemlidir.

M H: Bir gençlik örgütü olarak biz Kıbrıs'taki mevcut durum nedeniyle gerek yurtiçinde gerekse yurt dışında okumuş binlerce üniversite mezununu üretmekten uzaklaştırmaktadır. Sizce gençlik bu durumda ne yapmalı?

O Z: Yurt içinde ve yurt dışında okuyan binlerce öğrencinin üretimden uzak kaldığına hatta eğitim gördükleri alanlarda değil de tamamıyla ilgisi olmayan ve basit alanlarda çalıştığına üzülerək şahit oluyorum. Bu çok üzücü bir durum. Onca emek boşuna mı verildi?

Gençlerin bu konuya ağırlık vermeleri ve bilgileri sayesinde yöneticilere her alanda gerçek bir alternatif oluşturmaları gerekir. Bu yapılmamış yöntemler mevcut durumun devam etmesinden başka birşey yapmayacağı bir gerçek Mevcut sisteme alternatif düşünceler geliştirmek gerekmektedir.

M H: Şu anda belli bir noktaya gelmiş biri olarak şu anda belli alanlarda eğitim gören arkadaşlara sizin söylemek istediğiniz bir şey var mı?

O Z: Eğitim gören gençlere şunu söylemek istiyorum. Kendinize güvenin. Sürekli başkasından faydalanarak değil kendinize güvenerek ilerleyin. Sadece üniversite sınıflarında aldığınız eğitimle yetinmeyin. Ezberci eğitime karşı araştırmacı olun. Eğitim aldığınız konuları başka kaynaklardan da inceleyin. Sürekli daha iyisini hedefleyin.

Bazı zamanlarda başarısız olacaksınız. Bunu yenilgi olarak değil de ilerisi için yapacağınız çalışmalarda tecrübe olarak sayın. Nice başarılı bilim adamları yaptıkları araştırmalar nedeni ile uzun yıllardışlanmış hatta hor görülmüştür. Ancak incelemeleri ve vardıkları sonuçlarla doğru yolda gittiklerine inandıklarından sonunda büyük başarılarla ödüllendirilmiştir.

Hepinizin birer başarılı genç olarak hayata atılacağınızı da başarılı olacağınızı yürekten diliyorum.

M H: Vaktinizi ayırdığınız için teşekkürler.

İnşaatlarda ve İnsanlarda Kalitesizlik

Kıbrıs'ta geçtiğimiz dönemlerde yaşanan inşaat furyasında bir inşaat mühendisi olarak gördüğüm yanlışlar diye cümleme başlamak isterdim ama ne yazık ki yapılan yapıların çoğunda (%90'a varan bir oran ile) neredeyse baştan sona her şey yanlış.

Daha inşaat projesi yapılmadan yapılması tüm gelişmiş ülkelerde zorunlu olan zemin etütlerini yapan ve yaptıran mühendis sayısı nerdeyse bir elin parmakları kadar. Binanın yapılabildiği zemini görmeden proje çizen mühendisler, onlara mühendis denebilirse, piyasada fink atıyorlar. İnşaat Mühendisleri Odası, Şehir ve Planlama Dairesi ve Müteahhitler Birliği ise buna seyirci kalmaktan öteye geçemedikleri gibi bunun önüne geçmek için bir çalışma içinde bile değiller. Bir mühendisin gayet iyi bildiği ve uygulanmasının şart olduğunun farkında olduğu bir kuralı piyasadaki mühendislerin uygulamaması hiçbir şekilde tepki göstermemesi mühendislik etiği denilen kavramdan haberdar olmadığı hatta bırakın mühendislik etiğini insanlık değerlerinden yoksun olduğunu söylemek herhalde yanlış olmaz çünkü temeli sağlam olmayan bir yapının diğer taşıyıcı elemanları(kolon ve kirişler) ne kadar sağlam olursa olsun mutlaka yapısal hasarlara maruz kalacağı aşikardır. Bu hasarların ekonomik boyutu bir yana insan hayatını tehlikeye atacağına da gözünü para bürümüş olanlar çok iyi bilmektedir ya da cahilliklerinin kurbanı olmaktadır.

Zemin etütlerinin yanında herhalde kimsenin inkar edemeyeceği başka hatalar da yapılmakta. Örneğin dökülen betonun kalitesizliği ve dökülme yönteminin ilkelliği. Betonarme yapılarda önemli olan sadece betonun kalitesi değil betonun dökülmesi ve bakımımıdır da. Bunlar betonarme yapının sağlamlığını etkileyen faktörlerdendir. Peki bunlara ne kadar uyuluyor acaba. Ben Kıbrıs'ta bir şantiyede yıllardır kalıpcılık yapan bir taşeronun daha 15. günde gelip döşeme kalıplarını sökmeye çalışmasına şahit oldum. Sebep de kalıp tahtalarını başka yerde kullanmak istemesiydi. İşte bu para kazanma hırsı ve

cahillik birleşince ne yazık ki kazalar ve ölümler kaçınılmaz olabiliyor. Dünyanın birçok yerinde uygulanan Yapı Denetimi ne yazık ki bizim ülkemizde yok. Beton santrallerinden alınan veya şantiyelerde yoğrulan betonun kalitesini kimse denetlemiyor ve bunun sonucu olarak da hepimiz ilerde çok büyük acılar çekebiliriz.

Daha şimdiden Kıbrıs'ta son dönemde yapılan evlerden, villalardan alan ve zeminde çökme sonucu yapısal hasarlarla karşılaşan insan sayısı çok fazla. Böyle bir durumda ne yazık ki binayı yapan, yaptıran veya projesini çizen mühendislerin büyük cezalar alması gerekirken bırakın cezayı bu insanlar her geçen gün daha fazla iş almaya devam ediyorlar. Bundan 10 veya 20 sene sonra (en iyi ihtimalle) bu yapılar hasar görmeye ve insanlar şikayet etmeye ve umarım olmaz ama zarar görmeye başlayınca acaba bu insanlardan hesap sorulabilecek mi? Ben bundan hiç ümitli değilim çünkü bu büyük getirim devam ettikçe ve baştakiler de bu ranttan paylarına

düşeni aldıkça bu çark dönmeye devam edecektir ve bu sahtekarlar da para kazamaya devam edecektir. Nitekim ağaç katliamına karşı herkesin ayaklandığı bir dönemde Çatalköy -Girne anayolu kenarındaki bir arazide yaklaşık 40 tane selvi ağacının gündüz vakti kesilmesi de kimlerin buna nasıl göz yumduğunu, ne kadar duyarlı ve halk için, çevre için ne kadar çalıştığını gözler önüne seriyor. İnşaatların kalitesizliği veya insanların zarar görmesi kimsenin umurunda olmamaya devam ettikçe biz de bu kalitesiz ve tehlike arz eden yapılarda oturmaya devam edeceğiz gibi görülmüyor.

Tabii bu sahtekârlar yanında dürüstçe iş yapan mühendis ve müteahhitler de vardır ama ne yazık ki kurunun yanında yaş da yanar. Bir süre sonra kimse Kıbrıs'tan ev almamaya başlayınca ağlamaya başlayacak olan bu adamlar yarattıkları moloz yığınlarına bakıp iç çekerken kınalarını da yanlarına almayı unutmazlar umarım.

Küresel Isınma

Dünyada tartışılan konulardan farklı olarak bugünlerde çok konuşulan bir konu var; 'Küresel Isınma'. Bu konu dünyanın geleceği açısından çok büyük bir önem taşıdığı için insanlar tarafından çok konuşulmaya ve tartışılmaya başlandı. Küresel ısınmanın ne kadar önem kazanmaya başladığı yapılan bilimsel araştırmalardan da anlaşılmaktadır.

Dünya3 atmosferi çeşitli gazlardan oluşmaktadır. Ayrıca küçük miktarlarda bazı asal gazlar bulunmaktadır. Güneşten gelen ışınlar (ısı ışınları/kısa dalgalı ışınlar), atmosferi geçerek yeryüzünü ısıtır. Atmosferdeki gazlar yeryüzündeki ısının bir kısmını tutar ve yeryüzünün ısı kaybına engel olurlar. (CO₂, havada en çok ısı tutma özelliği olan gazdır.)

Atmosferin, ışığı geçirme ve ısıyı tutma özelliği vardır. Atmosferin ısıyı tutma yeteneği sayesinde suların sıcaklığı dengede kalır. Böylece nehirlerin ve okyanusların donması engellenmiş olur. Bu şekilde oluşan, atmosferin ısıtma ve yalıtma etkisine sera etkisi denir. Dünya atmosferi cam seralara benzer bir özellik gösterir.

Son yıllarda atmosferdeki CO₂ miktarı hava kirlenmesine bağlı olarak hızla artmaktadır. Metan, ozon ve kloroflorokarbon (CFC) gibi sera gazları çeşitli insan aktiviteleri ile atmosfere katılmaktadır. Bu gazların tamamının ısı tutma özelliği vardır.

CO₂ ve ısıyı tutan diğer gazların miktarındaki artış, atmosferin ısısının yükselmesine sebep olmaktadır. Bu da küresel ısınma olarak ifade edilir. Bu durumun, buzulların erimesi

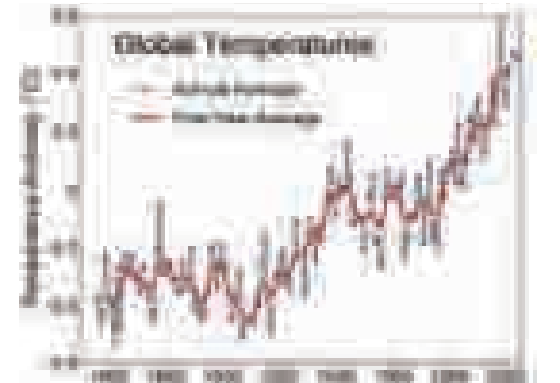
ve okyanusların yükselmesi gibi ciddi sonuçlar doğuracak iklim değişmelerine yol açmasından endişe edilmektedir.

Aşağıdaki tablo küresel ortalama yüzey sıcaklığının 1856-2004 yılları arasındaki değişimi göstermektedir.

Amerikan,4 İngiliz ve Avustralyalı bilim adamları ortak bir raporla dünyanın 10 yıl sonra çevre felaketleri açısından geri

dönülemez noktaya geleceğini duyurdu. Çünkü dünya ısınıyor. Küresel ısınma için birleşmiş milletler de harekete geçti ve küresel ısınmayla ilgili tedbir alınmazsa yağmur ormanları çöl olacak, canlı türleri yok olacak açıklanması yapıldı.

Fransa'nın başkenti Paris'te yapılan Hükümetler arası İklim Değişiklikleri Paneli'nde hazırlanan Birleşmiş Milletler raporu, İn-

giliz Independent gazetesine konu oldu. Gazetenin "Son uyarı" başlığıyla verdiği haberinde "BM raporuna göre 2100 yılında dünya daha sıcak bir yer olacak" denilerek, artan sıcaklıklar ve olası etkileri sıralandı.

+2.4 derece: Su sıkıntısı başlayacak

Kuzey Amerika'da kum fırtınaları tarımcılığı yok edecek. Deniz seviyeleri yükselecek. Peru'da 10 milyon kişi su sıkıntısı çekecek. Mercan kayalıkları yok olacak. Gezegendeki canlı türlerinin yüzde 30'unu yok olma tehlikesiyle karşılamak.

+ 5.4 derece: Denizler 5 m. yükselecek

Deniz seviyesi ortalaması 70 metre olacak. Dünyanın yiyecek stokları tükenecek.

+ 6.4 derece: Göçler başlayacak

Yüz milyonlarca insan uygun iklim koşullarında yaşamak umuyla göç yollarında düşecek.

Küresel ısınmanın oluşmasındaki sebep çevresel faktörler olarak gösteriliyor. Yaşananların çevresel faktörlerden kaynaklandığını belirten Prof. Dr. Demircan, şunları söyledi:

"Temel neden atmosfer kompozisyonuna insan eliyle müdahale edilmesi. Atmosferde karbondioksit ve uçucu gazların oranları değiştiriliyor. Fosil yakıtlarla, öncelikle karbondioksit fazlalaşıyor. Atmosferde daha fazla enerji birikiyor.

Fosil yakıtların bir an önce terk edilmesi gerekiyor. Benzin ve kömür gibi yakıtların kullanımı azaltılmalı. Çünkü

yüzde 95 oranında karbon içeriyor. O karbon oksijen ile birleşerek yanma sırasında karbondioksiti oluşturuyor. O da enerji soğurumunu gerektiriyor. Çevre sorunlarıyla ilgili üniversite olarak biz Çevre Soruları Araştırma Merkezi'ni daha aktif hale getiriyoruz. Bu bağlamda kurslar, bilgilendirme toplantıları yapacağız ve bu tür olayları daha bilinir hale getirmek için çaba harcayacağız."

Prof. Dr. Demircan böyle düşünürken bazıları2 da küresel ısınmanın güneşten gelen radyasyondaki artıştan kaynaklandığını ve ısınma probleminin karbon dioksit emisyonları ya da sera etkisiyle bir ilgisinin olmadığını savunuyorlar. Kimileri ise dünyanın yörüngesindeki değişken konumu gereği doğal olarak ısındığını düşünüyorlar.

Sonuç olarak dünyamız ısınıyor ve bunda insanoğlunun suçu da var. 1305 ülkeden 2500 araştırmacının raporuna göre, 650 bin yıldır atmosferdeki karbondioksit gazı ilk kez bu kadar yoğunlaştı. Bu da bize insanoğlunun küresel ısınmaya karşı ne kadar duyarlı olması gerektiğini gösteriyor. Kısacası bu konuda insanoğluna düşen sorumluluk çok büyük!

Referanslar:

- 1.<http://www.hurriyet.com.tr/gundem/5704008.asp>
- 2.<http://www.haydi.net/ozeldosyalar/kuresel-isinma.asp>
- 3.http://www.cevreorman.gov.tr/hava_02.htm
- 4.http://www.sabah.com.tr/ozel/kuresel820/dosya_820.html
- 5.<http://www.sabah.com.tr/2007/02/03/gun120.html>
- 6.http://tr.wikipedia.org/wiki/K%C3%BCresel_%C4%B1s%C4%B1nma

DOSTEL İLETİŞİM

TEL: 3650277 - 3651686

BİZ YAZA HAZIRIZ YA SİZ ??

BU SICAĞA ANCAK ELEGANT DAYANIR

ELEGANT

Küçük bir arama motoru mucizesi

Öncelikle herkesin merak ettiği bir sorunun cevabını vermek istiyorum: "Google kelimesinin anlamı nedir?"; Google kelimesi Milton Sirota tarafından, Kasnel ve James Newman'ın yayınladığı "Matematik ve Hayal Gücü" adlı kitapta ünlenen googol kelimesinin üzerinde oynanmasıyla türetilmiştir. (Googol 1 rakamından sonra 100 adet sıfırdan oluşan matematiksel bir terimdir)

Google.com'un kurucuları olan Larry Page ve Sergey Brin 1995 yılında Stanford Üniversitesinde doktora tezleri olan ve gelecekte tüm hayatlarını değiştirecek olan "BackRub" adlı arama motorunu kurmak için birlikte çalışmaya karar verirler. Amaçları kuracakları arama motorunun sitelerde geriye dönük bağlantı analizleri elde edebilmesidir. Projelerini hayata geçirebilmek için sitelerinin bir sunucuda olması gerekiyordu fakat buna maddi olarak imkanları yoktu. Pes etmeyen Larry düşük kapasiteli bir bilgisayardan çok başarılı ve işlerine yarayacak bir sunucu oluşturmayı başardı. Aradan geçen zamanla birlikte BackRub'in bağlantıların çözümlenmesi için getirdiği yeni soluk gittikçe ün kazanıyordu.

İki arkadaş projeleri için çalışırken bir yandan da projelerine kaynak bulmak için bazı önemli isimlere projelerini anlatıp maddi yardım istiyorlardı. Görüşülenler arasında en dikkat çekici isimse yahoo'nun kurucusu olan David Filo'ydu. Filo iki genç arkadaşına projelerini belirli bir aşamaya kadar kendilerinin geliştirmesi gerektiğini ve ondan sonra müşteri aramalarını tavsiye etmiş ve onlara destek vermemiştir. İki arkadaş kapanan bu kapıdan sonra eski bir Stanford mezunu olan Sun Microsystems'in kurucularından Andy Bechtolsheim'le kısa bir görüşme ayarlıyorlar. Çok acil bir yere yetişmesi için erkenden ayrılması gereken Andy iki arkadaşın projesini tam anlamadan onlara Google Inc. adına 100000\$'lık bir çek yazıyor fakat ortada böyle bir şirket olmadığı için çek uzun bir müddet Larry'nin çekmecesinde beklemek zorunda kalıyor.

İki arkadaş ailelerinden başlangıç için gerekli olan sermayeyi topladıktan

Sonra 7 Eylül 1998'de Google Inc. Şirketini California'daki Menlo Park'taki bir garajda kurarak çalışmalarına burada devam ediyorlar. (Not: Daha sonra bu garajı iyi bir fiyata satın aldılar)

Şirket ilk açıldığında Google.com'un beta aşaması günde 10000 sorguya cevap verebiliyordu. Başarılı sorgulamalar tüm basın ilgisini çekmeyi başardı ve ünleri artık Stanford Üniversitesini aşmaya başlıyordu. İlk olarak USA Today ve Le Monde gazeteleri google.com'u öven yazılar yayınlıyordu daha sonra aynı yıl içerisinde PC Magazine dergisi siteyi en iyi ilk 100 site içerisinde gösterip aynı zamanda en başarılı arama motoru seçti. Artık dünya google'ı tanıyordu.

Bu teknolojinin temelinde ise Sergey ve Larry'nin geliştirdiği PageRank (500 milyondan fazla değişken ve iki milyar terimden oluşan bir denklemi çözümlenerek web sayfalarının önemini ölçer) ve Hypertext eşleme çözümlenmesi teknikleri yatmaktadır. Google'ın diğer arama motorlarından farkı aradığınız sözcüklerle bağlantılı sayfaları diğer arama motorlarından farklı analiz ederek daha iyi sonuçlar çıkarmasıdır. Son olarak söylemek istediğim şeyse Larry ve Sergey yapmak istedikleri şeyden asla vazgeçemediler ve tüm zorluklara rağmen bugün günde 200 milyon sorguya cevap verebilen günlük karı yaklaşık 8 milyon dolar olan dünyanın en iyi arama motorunu kurdular.

Önyargı

Nedir önyargı? Kulaktan dolma duyularla kişi ya da olaylarla ilgili yapmış olduğumuz yorumlar mı? Sadece algılamak istediğimiz gibi algılamak mı her şeyi? Önyargı nedir ve neye sebebiyet verir?

Önyargı, içinde yaşadığımız toplumdaki birçok sorunun ana nedeni, bireylerin yeterli bilgiye sahip olmadan, olayları yorumlamasıdır. Tüm insanların önyargıları vardır. Bu, elimizde olmadan otomatik olarak aklımıza gelen düşüncelerdir. Birçok şey düşüncelerimizi olumlu ya da olumsuz yönde etkiler. Örneğin, arkadaşınız sizi yeni bir ortama götürüyor. Orada sizi, yeni insanlarla tanıştırıyor. Siz istem dışı tanıştığınız insanlar hakkında çeşitli yorumlar yaparsınız. " Ne soğuk bir kız, ne kadar da kendini beğenmiş; ya da "ne kadar da agresif biri, ukala; neden gülüyor ki açıkta bir şey mi var?", gibi... Daha sonra tanıdıkça, o insanlar hakkındaki görüşlerimiz şekillenir ve yavaş yavaş önyargılarımız ortadan kalkmaya başlar. Herkes birbiriyle, ben senin hakkında ilk önce böyle düşünmüştüm şöyle düşünmüştüm diye gırgır da geçer.

Peki ya ülkelerin birbirleriyle olan ilişkilerini nasıl etkiler önyargı? Kıbrıs'taki durumu ele alacak olursak, Rum ve Türk toplumunun birbirleriyle olan ilişkilerini gözlemleyecek olursak, önyargıların bir ülkenin geleceğini, huzurunu nasıl etkilediğini bariz bir şekilde görebiliriz. Çatışma dönemlerinde, adada çıkan her olay; ölümler, bombalama olayları, kayıplar, gibi, Rumlar tarafından Türklerden bilinirdi, Türkler tarafından da Rumlardan. Bu durum iki toplumun birbirinden daha da uzaklaşmasına, önyargıların daha da artmasına neden oldu. Kapılar açılana kadar, Rumlar Türkleri canavar gibi biliyordu, Türkler de Rumları. Kapılar açıldıktan sonra, gerek insanların (Rum-Türk) bir araya gelmesi, gerekse de her iki toplumdan bazı araştırmacı-yazar, gazeteci ve bunun gibi değerli insanların, tabuların üstüne giderek geçmişte yaşananlarla ilgili, birçok acı gerçekleri gözler önüne sermesi, iki toplum arasındaki kötü yargıların yerini, daha olumlu ve yapıcı düşüncelere bırakmasına neden olmuştur. Bu da bize, daha fazla vakit geçirerek, daha çok tartışarak, olaylara daha nesnel

yaklaşarak ve orta yolu bulmaya çalışarak nasıl önyargılarımızı azaltabileceğimizi gösterdi.

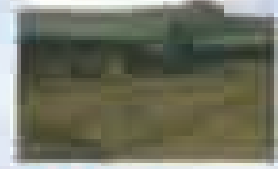
Önyargılarımızı tamamen yok etmek elimizde değildir; ancak önyargılarımızın hayatımıza olan etkisini azaltabilmek mümkündür. Pişman olmamak, vicdan azabı çekmemek ve mutlu olabilmek için önyargılarımızın bizim davranışlarımızı yönetmesine izin vermemeliyiz. Bir insanı önyargılarımızla haksız yere suçlamak çok kolaydır; fakat bu hatayı düzeltmek çok zordur. İnsanları anlamaya çalışarak, davranışların nedenine inerek ve neyi neden yaptığından tam olarak emin olmadan yargılamamayı öğrenerek daha iyi bir toplum ve gelecek oluşturabiliriz.

Son olarak, birçok karmaşaya neden olan önyargının ne kadar kötü etkileri olabileceğini bir hikâyeyle anlatmak istiyorum.

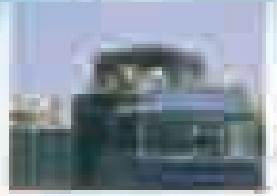
Birbirlerini çok seven, fakir oldukları kadar kimsesiz de olan bir çift varmış. Sadece bir tarlaları ve tarlanın yanında derme çatma tek odalı bir evleri varmış. Günlerden bir gün adamın ölümüyle, kadının hayatı bir o kadar daha zorlaşmış çünkü kadın hamileymiş. Tüm acısına rağmen, geçirdiği hamilelik döneminde, karnında taşıdığı bebeği ile sürekli konuşarak avunurmuş kadın. Günlerden bir gün doğum gerçekleşmiş ve nur topu gibi bir bebeği olmuş kadının. Kadın her gün bebeği sırtında, tarlaya gider ve sabahtan akşama kadar çalışmış. Günlerden bir gün, eve dönerken yaralı bir gelincik bulmuşlar. Kadın, gelinciği eve götürüp, iyileştirmiş. Artık gelincik de evde onlarla birlikte yaşamaya başlamış. Bir gün bebek uyurken, kadın kapının önünü süpürmek için dışarıya çıkmış. Eve geri girdiğinde gelinciğin ağzını kan içinde bulmuş. Hemen elindeki süpürgeyi sopasıyla gelinciği vura vura öldürmüş ve bebeğinin yanına koşmuş. Gelinciğin bebeğini öldürmüş olmasından korkan anne, bebeğini mışıl mışıl uyurken bulmuş, ayakucunda da kafası kopartılmış bir yılan.

AŞAN

**Kum - Çakıl - Hazır Beton
Hafriyat ve Mühendislik İşleri**

**20 yılı aşkın hizmet süresi
ve tecrübesi ile her geçen yıl
halkına kaliteli ve süratli hizmet
vermek amacı ile
yeni yatırımlar yapmaya
devam ediyor.**

Karaoğlu Sanayi Bölgesi - Girne

Tel:0392 822 36 91 Faks:0392 822 21 84

Cep:0533 861 39 14 - 0542 884 70 42

**Girne
MOTOR YENİLEME**

REKTEFIYE-TORNA PRES ve ALÜMİNYUM

Tel:0392 822 21 77

Faks:0392 822 21 84

Kıbrıs Tarihi'ne Kronolojik bir bakış

Adamız M.Ö 3000 li yıllardan itibaren bir çok kültür ve medeniyetlere ev sahipliği yapmış olmasına rağmen biz Kıbrıslılar olarak kendi tarihimize yabancılara oranla daha az hakim durumdayız. Bu eksikliğimizi giderebilmek için bu çalışmanın biraz da olsa faydalı olabileceğine inanıyorum....

-3000 - Neolithic.

648 - Kıbrıs adası Bizans'a tâbi iken ilk defa Müslümanların istilasına uğramış ve vergiye bağlanmıştı.

760 - Vergilerini aksatması üzerine ada Abbasî halifesi Harun ü-Reşid tarafından işgal olunmuş ise de, Bizans İmparatoru Nikefor Fokas adayı geri aldı.

1192 - 3.Haçlı Seferi sırasında İngiliz kralı Aslanyürekli Richard tarafından Bizanslılardan alınarak Gui de Lisagnan'a verildi ve ada yönetimi, Venedik yönetimine girene dek onun ve onun soyundan gelenlerin elinde kaldı.

1489 - Kıbrıs yönetimini Venedik Cumhuriyeti devraldı. Venedikliler, Memlûk Devleti'ne vergi verme geleneğini devam ettirdiler. Bu gelenek, Memlûk Devleti Osmanlılara geçtiğinde de devam etti.

1571 - Kıbrıs Osmanlı Devleti tarafından fethedildi ve ilk Türk yerleşimciler adaya geldi.

1680 - Boyacıoğlu Mehmet bey isyanı.

1712 - Leventlerin isyanı.

1764 - Çil Osman Ağa olayı.

1765 - Dizdar Halil isyanı.

1775 - Oduncu Kör Bakî'nin valiliği.

1799 - Yeniçerilerin isyanı.

1821 - Vali Küçük Mehmet'in isyanı bastırması.Papazların idamı.

1832 - Kalogeris isyanı.

1833 - Gavur İmam isyanı.

1839 - Adanın kurulan "Divan" tarafından yönetilmesi.

1856 - Divan yönetimi yerine "Meclis-i-idari" lerin kurulup adanın yönetilmesi.

1878 - Ruslar karşısındaki yenilgide fazla ödün vermemek için, ada Britanya İmparatorluğu'na kiralandı. (Osmanlı mülkiyeti devam ediyor sayılmakla birlikte, yönetim tamamen İngilizlere geçti). İngilizler adayı yönetmek için "Komiser" tayin ettiler.

1914 - İngiltere adaya tamamen el koydu ve adaya vali tayin etti.

1923 - Lozan Barış Antlaşması'nın 20. Maddesi gereğince, Türkiye adanın İngiltere'ye ilhakını kabul etti.

1925 - Kıbrıs Crown Colony olarak ilan edildi ve adaya ilk Türkiye Cumhuriyeti konsolosu atandı.

1931 - Rumların Enosis isyanı başladı, Rumlar İngiliz valisinin konağını yakınca İngiliz politikası sertleşti. Türk cemaati Enosis'e karşı olduğunu açıkladı.

1939 - İkinci Dünya Savaşı başlayınca İngiltere, Ortadoğu'nun kontrolü için stratejik önemi olan adayı elinden kaçırmamak için, özerklik vaadinde bulunacağını yaydı, Rumlar ise Enosis'te kararlıydı.

1943 - İngiltere güdümlü 'Kıbrıs Adası Türk Azınlığı Kurumu' (KATAK) kuruldu, ancak yapısı nedeniyle gelişemedi.

1944 - Doktor Fazıl Küçük, 'Kıbrıs Milli Türk Halk Partisi'ni kurdu.

1950 - İkinci Dünya Savaşı'nın ardından bütün dünyada kolonilerin tasfiyesi eğilimi yaygınlaşınca, Kıbrıs Rum Ortodoks Liderliği (18 Ekim'de başına Makarios III seçilmiştir), yoğun bir kampanyaya girişti. Yunanistan Hükümeti de Birleşmiş Milletler'e ulusların kendi kaderlerini tayin haklarının Self-determinasyon Kıbrıs için de uygulanması yolunda başvuruda bulundu.

1954 - Yunanistan, Birleşmiş Milletler'e Self-determinasyon için başvurdu. Türkiye karşı çıktı. Birleşmiş Milletler, Yunan talebini reddetti.

1955 - Yunan terör örgütü EOKA 1 Nisan'da adada faaliyete geçti. Rumlar arasında Enosisçi-Anti Enosisçi çatışması başladı. Türkiye ilk kez sorunda taraf olmayı kabul etti ve 29 Ağustos'ta Londra'da İngiltere ve Yunanistan'ın katıldığı toplantıda, Türkiye de temsil edildi. Konferans devam ederken, EOKA terörünün Türkleri de hedef almaya başlaması karşısında, İstanbul'da Türk hükümetinin de göz yumduğu mitingler kontrolden çıktı. Daha sonraları 6-7 Eylül Olayları diye anılacak olan yağma ve tahribat, Türkiye'deki Rumlar kadar,

diğer azınlıkları da hedef aldı. Aynı zamanda 'Ya İstiklal Ya Ölüm' sloganı yoğun bir biçimde kullanılmaya başlandı.

1956 - İngiliz Hükümeti, karışıklıkların baş kışkırtıcısı sıfatıyla Başpiskopos Makarios'u Seyschelles Adaları'na sürdü. Birleşmiş Milletler'de Türkiye ilk kez, 'taksim' tezini açıkladı. İngiltere, askeri üssünün kalması koşuluyla 'self-determinasyon'u kabul etmeye yanaştı.

1957 - NATO arabuluculuk görevini üstlenince, EOKA geçici olarak ateşkes ilan etti; Makarios serbest bırakıldı. 15 Kasım'da TMT kuruldu.

1958 - Kıbrıs'ın İngiliz Milletler Topluluğu içinde kalmasına ama Türkiye ve Yunanistan'la da bağlara sahip olmasına dayalı 'MacMillan Planı' gündeme geldi.

1959 - İngiltere Başbakanı ve üç devletin dışişleri bakanlarının katılımıyla Zürih Antlaşmaları onaylandı. Cemaat temsilcileri olarak Makarios ve Dr. Küçük de toplantıya katıldılar. 19 Şubat'ta Türkiye, Yunanistan ve İngiltere Kıbrıs Anayasası'nı garanti altına aldı. İngiliz üslerinin devamı kabul edildi. Mayıs ayında Yunanistan Başbakanı ve dışişleri bakanı Türkiye'yi resmen ziyaret etti ve barış rüzgarları esmeye başladı.

1960 - Kıbrıs Anayasası imzalandı. Adaya simgesel Türk ve Yunan birlikleri yerleştirildi. Makarios cumhurbaşkanı, Fazıl Küçük Cumhurbaşkanı Yardımcısı oldu. Bu arada 27 Mayıs 1960'da Türkiye'de ordu yönetime el koydu; 1961 seçimleriyle ülkede tekrar demokrasiye dönüldü.

1963 - Başbakan Karamanlis'in istifası ve ülkeyi terk etmesinin ardından Yunanistan sürekli kabine bunalımları geçirmeye başladı, bu yüzden Kıbrıs üzerinde etkisi azaldı. Makarios kendi girişimiyle yıl boyunca anayasası değiştirme ve Türk Cumhurbaşkanı yardımcısının yetkilerini kısımla faaliyetlerini arttırdı. Kasım sonunda ABD Başkanı Kennedy, Makarios'a bundan vazgeçmesini önerdi. Aralık başında da Türkiye tek taraflı değişiklikleri kabul etmeyeceğini bildirdi.

21 Aralık'ta Noel katliamı ile EOKA, Türk cemaatine karşı 'etnik temizleme ve adadan kaçırma' politikasını doruğa çıkardı. Eylemleri 1964 Ağustos'unun ortalarına kadar sürdü. 30 Aralık'ta ise Makarios 13 maddelik anayasa değişikliği önerisini açıkladı ama Türkiye buna karşı olduğunu yineledi.

1967 - Yunanistan'da ordu yönetime el koydu (Albaylar Cuntası) ve 1974'e kadar iktidarda kaldı. Subaylar halkın desteğini elde etmek için Kıbrıs'ta EOKA'ya desteği arttırdılar. Türkler iyiden iyiye gettolara sıkıştırılmaya başlandı. Yunan ordusunun 15 bin askeri, gayri resmi olarak adaya yerleştirildi. Türklere karşı sürdürülen soykırımın kesilmesi için Türk ve Yunan başbakanları arasında düzenlenen toplantı bir sonuç vermeyince, Türkiye askeri müdahalede bulunacağını açıkladı. Yunanlılar üç Türk köyünden geri çekilirken arkalarında 24 ölü bıraktılar.

TBMM hükümete müdahale yetkisi verdi. Türk uçakları Kıbrıs üzerinde uçmaya başladı. Donanma ve çıkarma birlikleri harekete geçti. ABD'nin arabuluculuğuyla Yunan birliklerinin geri çekilmesi sağlanınca, Türk harekatı durduruldu. 1964'ten beri Türkiye'de bulunan Rauf Denktaş gizlice adaya gitti. Denktaş, Yunanlılarca tutuklandı ama Türkiye ve ABD'nin baskısıyla iade edildi.

1974 - Yunanlı subayların yönettiği Ulusal Muhafız Örgütü, Cumhurbaşkanı Makarios'u devirdi ve EOKA-B önderi Nikos Sampson'u 'cumhurbaşkanı' ilan etti.

Adadaki İngiliz üssüne sığınan Makarios, Kıbrıs'ı terk etmek zorunda kaldı. Bu suretle Enosis'in gerçekleştirilmek istendiğini anlayan Başbakan Ecevit, garanti anlaşması uyarınca, İngiltere'yi ortak eyleme davet etti. İngiltere'nin katılmaması üzerine,

19 Temmuz'da Türk çıkarma gemileri denize açıldı

20 Temmuz'da denizden çıkarma ve havadan indirmelerle Girne bölgesi kontrole alındı. Ancak Yunan birliklerinin adada garantör olarak bulunan Türk birliğine saldırması çarpışmaları bütün ada yüzeyine yaydı.

22 Temmuz'da Birleşmiş Milletler'in çağrısına uyularak ateş kesildi. Bu girişim sonucu, Kıbrıs'ta Nikos Sampson, Yunanistan'da ise askeri cunta devrildi ve Yunanistan demokrasiye döndü. Ancak Kıbrıs'ta da-

ğınık durumdaki Türklerin güvenliği sağlanamadığı gibi, Girne'deki Köprübaşı da Türk ordusu için yeterli güvenceye sahip değildi.

1974 - Cenevre'de sürdürülen barış görüşmelerine rağmen Yunanistan hiçbir uzlaşmaya yanaşmak niyetinde olmadığını gösterdi. Aksine köylerdeki Türkleri öldürmeye devam ettiler. Bunun üzerine Türk ordusu adanın yüzde 37'sini kontrol altına alacak kadar ilerledikten sonra ikinci harekatı sona erdirdi.

1975 - 13 Şubat'ta, Kıbrıs Türk Federe Devleti'ni kuruldu. Aynı yıl içerisinde bir de nüfus mübadelesi gerçekleşti. Bu mübadele ile Kıbrıs'ın Güney kesimindeki Türkler, kuzey kesimine; kuzey kesimindeki Rumlar da güney kesimine geçti. Nüfus mübadelesi BM gözetiminde gerçekleşti. Çeşitli kaynaklara göre bu tarihten günümüze kadar, Türkiye'den Ada'ya 30-40 bin civarında Türk yerleşimci gönderilmiş durumda.

1977-79 - Denктаş-Makarios(1977) ve Denктаş-Klerides (1979) ile Doruk Anlaşmaları imzalandı. Bu anlaşmalarla, Kıbrıslı Rumlar ilk kez iki kesimli, iki toplumlu federal bir çözümü benimsiyordu.

1982 - Papandrea, 1981 Ekim'inde Yunanistan'daki seçimleri kazandıktan hemen sonra, Şubat 1982'de Kıbrıs'a gitti ve buradaki konuşmasında "Kıbrıs'ın Helenizmin bir parçası" olduğunu söyleyerek, Kıbrıs sorunu ile ilgili bütün tarafların katılacağı bir "uluslararası konferans" toplanması gerektiğini ekledi.

BM Genel Kurulu, Rum tarafının başvurusu üzerine Ada'daki "işgal ordusu"nun derhal çekilmesini ve mültecilerin "isteğe bağlı olarak" geri dönmelerini tavsiye eden kararını aldı. Bunun üzerine KTFD Meclisi, 17 Haziran'da radikal bir adım atarak "Kıbrıs toplumunun self-determinasyon hakkı"na ilişkin bir karar aldı.

1983 - 15 Kasım 1983'te, KTFD Meclisi, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti (KKTC) adında bağımsız bir devlet kurulduğunu dünyaya ilan etti. KKTC'nin kurulması, Rum tarafının, Yunanistan'ın ve Batılı devletlerin yanısıra BM Güvenlik Konseyi'nin de tepkisini çekti.

Güvenlik Konseyi, 18 Kasım'da aldığı bir kararla bağımsızlık kararını kınadı. Türkiye'ye yakın bazı devletler KKTC'yi tanımanın eşiğine gelmişlerdi ki, ABD ve İngiltere'nin baskıları ile bu kararlarından vazgeçtiler. 13 Mayıs 1984'te de BM Güvenlik Konseyi 550 sayılı kararı ile KKTC'nin ilanını ayrılıkçı bir hareket olarak tanımladı.

1984-1990 - KKTC'nin kurulmasından sonra toplumlararası görüşmeler yeniden başladı. KKTC kurulurken, 1977-79 Doruk Anlaşmalarına atıfta bulunularak, iki toplumlu, iki kesimli federal bir çözüme kapılar açık bırakılmıştı. Görüşmeler sürecinde; New York'ta 17 Ocak 1985'te ve 29 Mart 1986'da BM Genel Sekreteri'nin hazırlamış olduğu 'Kıbrıs Üzerine Anlaşma Taslağı', Kıbrıs Türkleri tarafından kabul edilip, Rumlar tarafından reddedildi. 22 Mayıs 1987'de AB ve 'Kıbrıs', 18 aylık görüşmeler sonucunda Gümrük Birliği protokolü başlattı. Ocak 1988'de Anlaşmanın tüm Ada'yı kapsamasına karar verildi. 1990'daki iki taraf arasındaki New York Zirvesi de başarısızlıkla sonuçlandı.

1990 - BM Güvenlik Konseyi, bu tarihte 649 sayılı kararını aldı. Bu kararla BM, Ada'daki her iki tarafı da, kabul edilebilir bir çözüm bulma yolunda çaba göstermeye çağırıyordu. Aynı karar böyle bir çözümün iki toplumlu, iki kesimli bir anlayışa sahip olması ve çözümün siyasi olarak iki eşit toplum liderinin direkt görüşmeleri yoluyla sağlanması gerektiğini vurguladı. Kararın, Kıbrıs Sorunu'nu 1974'te değil de, 1960'lara hatta öncelerine dayandırması bir başka önemli nokta idi. 1990 Temmuz'unun ilk haftası içinde Kıbrıs Rum Yönetimi "Kıbrıs" adına AB'ye üyelik için başvurdu. BM'nin ve Türk tarafının uyarılarına rağmen topluluk 11 Eylül 1990'da bu başvurunun normal süreç içinde değerlendirilmesini kararlaştırdı.

1991 - Turgut Özal, 1991'de Kıbrıs konusunda bir 'dörtlü konferans' toplanmasını önererek, o güne kadar sorunun iki toplum arasında görüşülmesi gerektiğini savunmuş olan Türkiye'nin bu anlayışına da değişiklik getirdi. Özal'ın önerisine göre Kıbrıs sorunu; KKTC, Kıbrıs Rum Yönetimi, Türkiye ve Yunanistan arasında ele alınmalıydı. 28 Haziran 1991'de BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar, BM Güvenlik Konseyi'ne sunduğu raporda Türkiye'nin önerdiği Dörtlü Doruk Toplantısı'nı kabul ettiğini belirtti.

1992 - 100 paragraftan oluşan BM Fikirler Dizisi, tarafların onayına sunuldu. New York'ta sürdürülen görüşmelerin ardından, BM Genel Sekreteri Butros Gali, toprak düzenlemeleri ve anayasal konuların tümünü kapsayacak bir paket anlaşma hazırladı. Türk tarafı 100 paragraftan 91'ini onayladığını açıkladı. Rum tarafında ise, Kıbrıs Rum lideri Yorgo Vasiliu paketi onaylarken, daha sonra iktidara gelen Glafkos Klerides ile bu pakete karşı çıktı.

1993 - AB, Haziran 1993'te Kıbrıs'ın tam üyelik için gerekli şartları taşıdığını belirten görüşünü yayınladı. Aynı yıl Yunanistan ve Kıbrıs Rum kesimi arasında Ortak Savunma Doktrini imzalandı.

1994 - BM Genel Sekreteri Butros Gali'nin girişimleriyle ortak anlaşma zemininin oluşturulması amacıyla 'Güven Arttırıcı Önlemler Paketi' düzenlendi. ABD'nin destek verdiği pakete Rum tarafı karşı çıkınca 1994'te rafa kaldırıldı.

1996 - 3 Haziran'da bir Kıbrıslı Rum asker, BM denetimindeki bölgede bir Kıbrıslı Türk asker tarafından vurularak öldü. 11 Ağustos 1996'da Kıbrıslı Rum motosikletçiler, Yeşil Hat'tı geçmeye kalkışınca Kıbrıslı Türk göstericiler ve Türk askerleri ile çatıştı. 70'ten fazla kişi yaralandı. Bir Kıbrıslı Rum öldü.

14 Ağustos 1996'da Kıbrıs'ta Derinya bölgesinde Türk güvenlik güçleri, Türk bayrağını indirmeye kalkışan bir Rum gencine ateş açtı. Rum genç hayatını kaybetti. 8 Eylül 1996'da Güney Kıbrıs tarafından açılan ateş sonucu bir Türk askeri öldü, biri yaralandı.

13 Ekim 1996'da Kıbrıs Türk kesimine geçen bir Rum, Kıbrıslı Türk askerlerince öldürüldü.

6 Şubat 1997'de Kıbrıslı Türk ve Rumlar birbirine ateş açtı. Ölen ya da yaralanan olmadı.

1997 - 4 Ocak'ta Kıbrıslı Rumların, Rusya'dan S-300 yerden havaya 150 km. menzilli füze alımına ilişkin anlaşmaya imza koyması uluslararası arenayı ve dolayısıyla hassas Türk-Yunan ilişkilerini karıştırdı. Türkiye, Kıbrıslı Türklerin güvenliğini tehdit edecek herhangi bir gelişmeye göz yummayacağını açıkladı. İngiltere ve BM de anlaşmaya sert tepki gösterdi.

24 Şubat 1997'de AB, Kıbrıs'ın AB'ye tam üyeliğine ilişkin geleneksel tavrını değiştirerek, Kıbrıs'ın AB'ye tam üyeliğinin gerçekleşebilmesi için Ada'da önce siyasi bir çözümün şart olduğunu açıkladı ve Yunanistan da bu açıklamaya tepkilerini bildirdi. AB, ilk defa topluluğa tam üyelik konusunda Kıbrıs Türklerinin de dikkate alınması gerektiğini, tam üyelik görüşmelerine Ada Türklerinin de katılması gerektiğini belirtmek suretiyle net bir şekilde ifade ediyordu. Yunanistan Dışişleri Bakanı Theodoros Pangalos, bu açıklamaların hemen ardından, AB'nin Doğu'ya doğru genişlemesini veto edeceğini açıkladı.

1999 - AB'nin 10-11 Aralık 1999'da yaptığı Helsinki zirvesinde Türkiye'nin AB'ye tam üyelik için adaylığı resmi olarak kabul edildi. Türkiye için tarihi bir öneme sahip olan bu zirvenin sonuç belgesinde genişleme sürecindeki Türkiye'nin konumu ve Kıbrıs sorunuyla ilgili özel maddeler de yer aldı. AB Helsinki zirvesi Buna göre "Avrupa Birliği Konseyi, 3 Aralık tarihinde New York'ta Kıbrıs meselesinin kapsamlı bir çözümüne yönelik olarak başlatılan görüşmeleri memnuniyetle karşılar ve BM Genel Sekreteri'nin bu süreci başarıyla sonuçlandırma yönündeki gayretlerine güçlü desteğini ifade eder. Avrupa Birliği Konseyi, politik bir çözümün Kıbrıs'ın Avrupa Birliği'ne katılımını kolaylaştıracağına altını çizer. Üyelik müzakerelerinin tamamlanmasına kadar kapsamlı bir çözüme ulaşılamamış olursa, Konsey'in üyelik konusundaki kararı, yukarıdaki husus bir ön şart olmaksızın verilecektir. Bu konuda, Konsey tüm ilgili faktörleri dikkate alacaktır." denildi.

2000 - AB Komisyonu'nun 7 Kasım 2000'de açıkladığı ve Türkiye'nin AB'ye üyelik sürecindeki "yol haritasını" çizen Katılım Ortaklığı Belgesi'nde (KOB) yer alan Kıbrıs'la ilgili ifadeler Türkiye-AB arasında büyük bir krize neden oldu.

23 Nisan 2003 - Lefkoşa'daki Ledra Palace sınır kapısı pasaportla her iki toplum için geçişe açıldı.

Şimdi yeni şeyler söylemek lazım!

Zevk alabileceğimiz uğraşların yanından bile geçmiyoruz çoğu zaman. Belki vaktimiz yok diye belki de hiç hoşlanmadan gittiğimiz işimizde kariyer yapma peşindeyizdir diye. Size ayıracak ekonomik kaynağım olsa sevmeyerek gittiğiniz işinizi bırakmanızı söyleyebilmeyi çok isterdim. Fakat bu mümkün değil. Nesil olarak biz kaybetmiş olabiliriz, sevmediğimiz işlerde ağır koşullarda çalışıyor olabiliriz, ama yeni nesillere daha farklı bir düzen bırakmak için, daha yaşanabilir bir dünya bırakmak için bir mücadeleye başlamak gerektiğini düşünüyorum. İstekler doğrultusunda yaşama arzusu, başka bir deyişle sevmediğin uğraşları hayatından söküp atma yeteneğine günümüz liberal toplumlarında kimse sahip değildir. Haz duyulan işlerin yapılması isteğine, aslında bir klişe olarak bakılmaktadır. Hayatta kalma savaşında kabul ediyorum ki hiç bir birey istediği doğrultuda yaşayamaz. Ekonomik gücü yetersiz insan toplulukları en ağır koşullarda çalışmaya mahkumdurlar. Bana göre bunun en önemli sebeplerinden birisi liberalizmle doğan 'gelecek kaygısıdır'. Kavram olarak gelecek kaygısı geleceğe duyulan güvensizlik, belirsizlik anlamındadır. Bir diğer bakış açısıyla, arkadan gelen nesillere 'manevi veya maddi anlamda' bir birikim bırakma arzusudur. Günümüz toplum yapıları nedeniyle gelecek kaygısı çevre ülkelerde hat safhada yaşanmaktadır. Geleceği belirsiz bireyler, sosyal güvencesi olmayan bireyler sermaye sahiplerinin yani merkez ülkelerin daha kolay hegemonyaları altında ezilmektedirler. Merkez ülkelerin etki alanlarında olan çevre ülkeler bağımsız ekonomilerini oluşturmakta büyük zorluklarla karşılaşır. Merkez-Çevre ikileminde; Merkez yeni kurumlaşmaların ve teknolojik değişimlerin yaratıcısıdır. Bir anlamda dünya düzenini belirleyen unsurlar Merkezde toplanmıştır. Bugün dünya da merkez diye nitelendirebileceğimiz ülkeler batı-orta avrupa ve bunların biraz üstündeki Amerikadır. Bugünkü dünya düzeninde Merkez tarafından dünyaya bir anlamda dikte edilen liberalizm ideolojisi çöktükçe farklı şekillerde tekrar ortaya çıkmaktadır. 1929 ekonomik krizi sonrası çöken klasik kapitalizm kendini yenileyerek (Keynezyen yönde) ortaya tekrardan çıkmıştır. 1950 ve 1960'larda ekonomide yaşanan bu büyüme, tecrübe edilen en istikrarlı ekonomik büyümeydi. 1970'lere gelindiğinde ise işsizlik ve enflasyondaki eşzamanlı artış kapitalizmi bir kez daha hüsrana uğrattı. Fakat yine etkili bir biçimde şekil değiştiren kapitalizm sosyal sermaye vurgusunu yaparak yine dünya ekonomik hayatını domine ediyor.

Gelecek kaygısının boyutları veya şekli toplumdaki ve toplumun kendi katmanları içinde değişmektedir. Az önce belirttiğim gibi kapitalizm ile köleleştirilen işçi sınıfı karnını doyurmaya yeten parasının yanında çocuklarına manevi bir birikim bırakma peşindedir. Ekonomik durumu orta seviyede olan insan toplulukları ise kapitalizm ile hep daha iyisi olma çabasıdadır. Biraz çevremizde gözlem yaparsak işinden mutsuz dönen onlarca insanı tespit edebiliriz. Sevmediği bir işte kariyer yapma çabası içinde olan milyonlarca insan her sabah uyandığında aynı duyguları paylaşmıyorlar mı? Stres ve sinir harbindeki insan grupları en iyi olmak için çatışıyor, çatıştırılıyor. Bu anlayış liberal toplumların vazgeçilmez unsuru durumundadır. Bireyselleşme temel alan liberalizm günümüzde bir iki istisna dışında dünyanın her yerinde hakim sistemdir. Çıkarıcı ve bencil insanlar yaratan bu acımasız sistem bireyleri ve toplumları içindeki grupları sürekli çatışmaya sürüklüyor. Bunun örnekleri her

geçen gün artarak devam ediyor. Liberalizm ideolojisini bir kenara bırakıp aslında benimsenen ve uygulamada olan bu ideolojinin yarattığı insan tiplerine biraz göz atmak istiyorum. Kapitalist sistemin bireyi kendi gelecek kaygısının peşinden koşarken çıkarıcı ve bencil davranışlar sergiler. Kapitalist insan modeli savaşılmaya, ezmeye ve ezilmeye mahkumdur. Yine günlük hayatı biraz irdeleyerek (kendi davranış biçimlerim dahil) bazı sonuçlara varıyorum. Reklamcılık sektörünün olağanüstü başarıları sonucu, hiç bir işçi hakkı olmayan, köle gibi çalıştırılan kadın ve oyun oynama çağındaki çocukların fabrikalarda işletilerek bizlere sunulan ürünler üstümde ve sokaktaki herkesin üstünde. Dış yatırımcıyı çekmek ve ekonomik aktivite yaşanmasını sağlamak için vergiden muhaf tutulan sermaye sahipleri ucuz işçiyi de bulunca fabrikasını Tayvan'a açmaz mı? Açar tabii. Ben olsam ben de yaparım!! Yüzde üç yüz kar yapmak kim istemez ki bu dünyada!! 'Laizes Faire' Fransızca kelimeleri -bırakınız yapsınlar- anlamında. Kapitalizmin temel unsuru. Devletin hiçbir üretim alanına karışmaması aslında. Üretim araçlarının özel sektörün elinde olması demek. Evet bırakınız yapsınlar, insanlığı sömürsünler, etten kemikten olanı köleleştirsinler.

Sermaye sahiplerinin, bu acımasız burjuvaların, dünya ekonomik düzeni içinde güç çatışmasındaki rolleri gereği zarar verdikleri milyonların, Irak'ta petrol uğruna öldürdüklerinin, hesabını sorma zamanı gelmedi mi? Eminim ki işin bu acı yüzünü hepimiz biliyorsunuzdur. Tahmin ediyorum ki, bu konuyu irdelemek yerine aynen benim gibi aklınıza geldiğinde uzaklaşmaya çalışıyorsunuzdur. Çünkü çıkış yolu yoktur veya bu sistemi çözmek çokta olağan bir durum gibi görünmüyordur. Bununla mücadele etmek boş bir uğraştır diyecek olanlara da saygım sonsuz. Bu ekonomik sistem karmaşık bir mantığa dayanmaktadır. Belki de bu karmaşık mantık sayesinde dünyadaki her odaya sinmiştir ve her yerde karşımıza çıkmaktadır. Peki çözüm önerilerimiz nelerdir bu çıkmaza? Kabullenmek midir çözüm? Yoksa bugün yaptığımız gibi susmak mıdır? Bu

noktada Neo-Marxist veya yeni sol diye nitelenebileceğimiz düşüncüler etkin çıkış yolları sunmalıdır. Haddimi aşmak istemem ama Neo-Marxistler yaptıkları tespitler noktasında başarıya ulaşmış olsalar bile henüz amaca yönelik bir çözüm geliştirememişlerdir. 'Eleştirel teoriyi' Hegelyen Felsefenin ve Freudçu psikolojinin bir karışımı olarak ortaya koymuşlardır. Bana göre, eleştirinin yanına çözüm önerilerini sıraladıkları an başarıya ulaşmış olacaklardır.

İçinden çıkılmaz toplumsal koşulların önce bireylerin zihniyetlerini değişmesiyle sonra bunun topluma yansımaları sonucu çözülebileceği kanısındayım. Başka bir deyişle, bireysel gelecek kaygısından tamamen kurtulup toplumsal gelecek kaygısı duymaya başlamak gerektiğini düşünüyorum. Topluma yansıyan bu durum dünyayı mutlaka bir gün bugünkünden farklı yapacaktır. Başka bir dünyanın mümkün olabileceği gerçeğini aklımızın bir köşesine yavaş yavaş yerleştirmeliyiz. Aslında bütün söylemek istediğim, hepimizde mevcut olan bencillik duygusunu en aza indirgeyerek toplumsal bir gelecek kaygısı içine girmemiz gerektiğidir. Dün gibi yaşamak zorunda olmadığımız gerçeğini kabullenmeliyiz. Mevalana'nın dizelerindeki gibi; Her gün bir yerden göçmek ne iyi, her gün bir yere konmak ne güzel, bulanmadan, donmadan akmak ne hoş. Dünle beraber gitti, cancağazım, ne kadar söz varsa düne ait. Şimdi yeni şeyler söylemek lazım.